

وطن پرستي

چا
جيئي سنڌ تحريڪ
سنڌي قوم
کي اڪيلو ڪري
مارائڻ چاهي ٿي؟؟

عبد الواحد آريسر

وطن ٻرستي جو ڏوه باسي جو ان همت ۽ دهلبي سان
ٿياس ڏي جي و کون وڌن ٿيون وڻن ٿيون ڏاڍيون سي ٻار مونکي

نٿي ڪڍي هي بيڪ ۾ بخشيل ڪفن ۾ وڙهيل بهار مونکي
نئون ڪو اتساه ڏي ٿي جهڪا انهيءَ خزان سان آ پيار مونکي
”آمي زميني“

ڪتاب جو نالو : وطن پرستي

ڇپائيندڙ : ٻارڻ پبلڪيشن حيدرآباد سنڌ

ڇپجڻ جي تاريخ : ڊسمبر ۱۹۸۷ع

ڪاٿيتو : ۸۰ هزار

قيمت 8/-

پنهنجي پاران

جڏهن غلام قومون آزادي جي لال ڪنوار ماڻڻ لاءِ پنهنجا پرچائي، لال لهو جي ريت رچائي، پنهنجي منزل ڏانهن سفر ڪمڊيون آهن. تڏهن سامراج پنهنجي دلائل جي ذريعي سياسي مونجهلرا پيدا ڪندو آهي. ۽ نفسياتي حربا استعمال ڪندو آهي. هن وقت جڏهن سنڌي قوم ۾ احساس پيدا ٿيو آهي. ته اسان جي مٿا خاڪهوت قائم آهي. اسان محڪوم آهيون. سنڌ جي زمين، ڪارخانا، بندرگاهه، ٽيل جا ڪوهه، گيس، ڪاڻيون، مطلب ته سنڌ جي مڪمل اقتصاديات تي ڌارين جو ڪنٽرول ۽ اسان جي تاريخ، ثقافت ۽ مٿڙي ٻوليءَ سان بهت چراند ڪئي پئي وڃي، سنڌ جي سياست، سنڌي عوام جي تقديرن جا فيصلو ڦلوترا (اسلام آباد) ۾ ٿيڻ ڪري سنڌ جي غيرت مند عوام محسوس ڪيو آهي ته اسان ساڻيهه ۾ هوندي سون ۾ سڙون ٿا ۽ جي باقي به ٻاهر ٿا ڪيون ته ڪافر، ملڪ دشمن سڏجئون ٿا انهيءَ ڪري جو اسان غلام آهيون، ڪنهن چيو آهي ته ”اي لوڪ مونکي مبارڪون ڏيو. اڄ مونکي پنهنجي

غلامي جو احساس ٿيو آهي، ۽ يقينن اهو احساس
آزاديءَ جي بشارت آهي۔

ويتر لڳياري جي لڄ لٽ ۽ پيڻن کان پنهنجا
ڀاءُ ڪسي سندن اکيان لائون لهندڙ گهوت ڪٺا
وہا جن جا هو ڪڇ ڪاڻي رهيو نهيون. ۽ اڄ سينگاريل
سيهون سيجون ڏسي ماڻم ڪري رهيو آهي۔ اهڙن
شهيدن جي ريتي رت انهيءَ احساس (حقيقت) کي
وڌائي اهو وڻ ڪيو آهي، جنهن کي جلادن وحشين
جا ڪات ڪهاڙا نه ڪڍي سگهندا.

انهن سياسي مونجهارن کي سمجهڻ لاءِ ۽ نفسياتي
حربن کي ختم ڪرڻ لاءِ اسان توهان ديش واهن
تائين سنڌ جي محب وطن اڳواڻن جو مواد پهچائي
جو عزم ڪري ٻارڻ پبلڪشن حيدرآباد قائم ڪئي
آهي۔ جنهن ذريعي توهان تائين قومي مواد پهچائيندا
رهنداسين.

هن ڪتاب ۾ چوٿين دنيا جي مفڪر سائون
عبدالوحد آريسر کان ۱۹۸۴ع ۾ ڪنهن ڪچهري ۾
سوال پڇيو ويو هو جنهن جي ڏيڍ ڪلاڪ جواب ۾
سائين هر نفسياتي حربي کي فتل ڪيو آهي ۽ هر
سياسي، مونجهاري کي سلجهايو آهي. اسان ڪيسٽ
ٽان سندس جواب اٿاري جيئن جو ٿيڻ توهان آڏو
پيش ڪيو آئون.

آئون پنهنجي هي ننڍڙي ڪوشش شهيد غلام رسول
 برهماڻي (مستانو) جي نالي ٿو ڪريان. جنهن ڪري
 آزاديءَ جي فافلي سان بهرحق عشق هو انهيءَ عشق
 جي راهه ۾ ڪالهه سن جي سهد جي ڳوٺ ۾ ريتو
 رت ڏيئي آزاديءَ جي وڻ جي آبياري ڪري ويو جابرن
 جي ڪولين جا ڪهاڙ ته سنئين مگر ڪهاڙي نه
 ڇڏيائين اسان شهيد جي غيرتمند خون جو قسم کڻي
 وڃن ٿا ڪيون ته اسان سنڌي قوم کي متحد ڪري
 انهن جابرن جو ٺاهڪ وجود هن مقدس ڌرتيءَ تان
 ختم ڪنداسين. سندس ڪمبل جهنڊو حيدرآباد جي
 قلعي تي جهولائينداسين.

هن وقت به سندس گيت جو ٿل مٽهنجي ڪنن
 ۾ گونجي رهيو آهي ته.

سائي آهي، سائي رهندي، سنڌ اسانجي سائي رهندي
 قوم نه ڪائي ڌاري رهندي، سنڌ اسانجي سائي رهندي.

غلام حيدر پٽو

حيدرآباد

15 ڊسمبر 1987ع

سـوال

سوال:- جيئي سنڌ تحريڪ پاڪستان ليهول تي سهاست نئي ڪري ۽ سندس اهو عمل سنڌي قوم کي اڪيلو ڪري مارائڻ جي برابر آهي؟ انهي باري ۾ توهان جو ڪهڙو راءِ آهي؟

جواب:- اهو سوال سنڌ ۾ اهي ماڻهو اٿارين ٿا، جيڪي پاڪستان جي 36 سالن جي تاريخ ۾ ڪنهن نه ڪنهن صورت ۾ سنڌي ماڻهن کي سنڌي عوام کي سنڌي قوم کي پنجاب سان لاڳاپيل رکڻ. ٻين لفظن ۾ ائين چئجي ته سنڌي ماڻهن کي، سنڌي قوم کي ڇو ڪيو ٻڌي پنجاب جي جهولي ۾ اچلائڻ جا ذميوار پي رهيا آهن. جڏهن جيئي سنڌ تحريڪ اهڙي جي قسم اهڙي عمل جي مخالفت ڪئي ۽ هن سنڌي ماڻهن کي مشورو ڏنو ته سنڌي ماڻهن کي سنڌ جي سياست جون واڳون پنهنجي هٿ ۾ وٺڻ گهرجن. سنڌ جي سياست اهڙن جي حوالي نه ڪرڻ گهرجي. جيڪي پاڪستان نظريه اسلام يا ٻئي ڪنهن معاشي اقتصادي نظريي جي آر ۾ سنڌي ماڻهن کي غلام ۽ محڪوم رکڻ جي ڪوشش ڪن ٿا. اهڙن ماڻهن کان سنڌ جي سياست جون واڳون ڦري، سنڌي ماڻهن کي پنهنجي هٿ ۾ وٺڻ گهرجن. جڏهن جيئي سنڌ تحريڪ سنڌ جي اندر سنڌي قوم وٽ اهو پروگرام

رڪيو. ۽ اهو مشورو ڏنو ته پاڪستان جي سياست يا
 آل پاڪستان بنيادن جي سياست سنڌي عوام لاءِ سنڌي
 ماڻهن لاءِ، سنڌي قوم لاءِ 36 سالن ۾ ڪڏهن به فائدي
 واري ناهي رهي. اهڙي قسم جا تجربا ٿيا آهن ۽ انهن
 تجربن مان بچاءُ فائدي پهچڻ جي نقصان پهتا آهن. ان
 ڪري سنڌ جي سياست کي انفرادي حيثيت ۾ هڻڻ
 گهرجي. ۽ سنڌين کي ڌارنهنجي سياست ڪرڻ گهرجي
 ان وقت انهن وري نئون رنگ روپ اختيار ڪيو ته
 سنڌي ماڻهن کي اڪيلو ڪري پاڪستان جي ماڻهن
 کان، ٻين قومن کان اڪيلو ڪري جيئي سنڌ تحريڪ
 ماراڻڻ چاهي ٿي. معنيٰ ته سنڌي ماڻهن کي هنن وري
 ٽئين قسم جو ٻڌ ڏنو ته جيئي سنڌ وارا جيڪي سنڌ
 جي سياست کي پنهنجي هٿ ۾ وٺڻ جي ڳالهه ڪن
 ٿا، سي حقيقت ۾ سنڌي ماڻهن کي ماراڻڻ چاهين ٿا.
 پر اها هنن جي ڳالهه غلط آهي. اها هڪڙي سامراجي
 وسيع طرح سازش جو حصو آهي. ۽ اها به هڪڙي چال
 آهي جنهن چال جي ذريعي هو ڪنهن نه ڪنهن صورت
 ۾ سنڌي ماڻهن کي پنجاب سان واڳيل ۽ پنجاب جي
 ماتحت رکڻ چاهين ٿا. هو ماڻهو جڏهن اها ڳالهه ڪن
 ٿا ته سنڌي قوم کي پاڪستان جي ماڻهن کان اڪيلو
 ڪيو ويو وڃي. ان وقت حقيقت ۾ هنن جو مقصد اهو
 آهي. ته سنڌي ماڻهن کي پنجاب کان الڳ ٿو پيو ڪو
 وڃي. پنجابين کان اڪيلو ڪيو ويو وڃي. خود ان

ڳالهه جا شاهد ۽ ثبوت موجود آهن. ۱979ع ۾ اسين سينٽرل جيل ۾ هٽاسين. اتي
 عهد جي ڏينهن تقريرون ٿيون. انهن تقريرون ۾ مسٽر
 رسول بخش پليجو انهي ڳالهه جو اعتراف هنن لفظن
 ۾ ڪيو ته جيڪڏهن ڪير مون کان پڇي ته سنڌي ماڻهو
 اڪيلا وڙهي آزادي وٺي سگهن ٿا ته منهنجو جواب
 آهي ته جيڪڏهن ڪو مون کي چوي ته آيا سنڌي
 ٻروچ ٻئي کڏجي وڙهي يا ڪنهن به قسم جي جدوجهد
 ڪري آزادي وٺي سگهن ٿا. تب منهنجو جواب آهي ته
 جيڪڏهن ڪو مون کان پڇي ته سنڌي ٻروچ ٻيڻ ٿئي
 کڏجي ڪنهن قسم جي جدوجهد هلائي آزادي وٺي
 سگهن ٿا. تب منهنجو جواب آهي ته پر
 جيڪڏهن ڪو مون کان پڇي سنڌي، ٻروچ، ٻيڻ ٿئي
 کڏجي ۽ ان سان گڏوگڏ پنجابي به انهن سان گڏجن،
 پنجابين سان به هو ملن ان وقت ۾ هو ڪا به ڀڙه ڪن ته
 هو پنهنجا حق وٺي سگهن ٿا. معنيٰ انهي مان اها ڳالهه
 سڀني سنڌي ثابت ٿي ته هنن جواصلي مقصد اصلي منشا
 اصلي عرضو غائب آهي ته سنڌي ماڻهو پنجابين سان ملن
 معنيٰ ته انهن ماڻهن سان ملن جيڪي ماڻهو هنن جي
 مٿان حاڪم ٿيو ويٺا آهن. جيڪي ماڻهو سنڌي ماڻهن
 تي حڪومت وٺا ڪن جيڪي سنڌي ماڻهن جو استحصال
 ٿا ڪن ڦر لٽ ٿا ڪن ۽ ٿڪ سالن جي تاريخ ۾ پنجابين
 هر طرح سان ڪوشش ڪري رهيا آهن ته پاڪستان جي سوابست
 اسان جي هٿ ۾ رهي اهي علائقا خودمختيار ٿين.

۽ قانوني سهارا ورتا. مشرقي ۽ مغربي پاڪستان جي وچ ۾ برابري وارو قانون نافذ ڪرايو. مغربي پاڪستان جي صوبن کي ون يونٽ جي زنجيرن ۾ جڪڙيو ويو ۽ ٻه جڏهن هنن ڏٺو ته انهن ڳالهين سان مسئلو حل ڪونه ٿو ٿئي ته هنن آخري تلوار استعمال ڪئي ۽ آخري حيلو هلايو ۽ آخري هٿيار کڻي ميدان ۾ آيا ۽ اهو آخري هٿيار هو آرمي، اهو هو فوج، اهو هٿيار هو پنجابين جو لشڪر ۽ اهو لشڪر پنجابين جو جنهن لشڪر هڪ -ٽي سالن تائين انگريز سامراج جي جھولي ۾ تربيت ورتي انگريز سامراج جي منصوبه سازي هو. انگريز سامراج جي توسيع پسندانہ مقصدن ۽ منزلن لاءِ هنن ڪم ڪيو. انگريزن جي خوشنودي، انگريزن جي مرضي ۽ رضا جي لاءِ هنن مسلمانن جا مقدس ۽ پاڪ مقام جيڪي هئا انهن تي گولا باري ڪئي. ۽ پڇاڙي ۾ جڏهن انگريز هٿان ويو ٿي ته ان وقت ۾ پاڪستان جي حصي ۾ اهو پنجابي لشڪر آيو. ۽ انهي پنجابي لشڪر کي پنجابين آخري هٿيار طور استعمال ڪيو. ۽ پاڪستان جي سموري سھمت، سموري اقتصاديات سموري معاشيات تي انهي پنجابي لشڪر جو ڪنٽرول ڪرايو ويو ۽ اڄ ڏينهن تائين پنجابي لشڪر پنجابي فوج پاڪستان تي قابض آهي. ۽ اڄ پاڪستان جو مطلب پنجابستان آهي سنڌ جو ماڻهو جيڪو پنجابين کي چوي سمجهي ٿو

سنڌ جو ماڻهو جيڪو پنجابين کي ڦورو سمجهي ٿو
 سنڌ جو ماڻهو جيڪو پنجابين کي رهن ۽ قاتل سمجهي
 ٿو. سنڌ جو ماڻهو جيڪو پنجابين کي سنڌ جي غلامي
 جو ذميوار ۽ جوابدار سمجهي ٿو.

ان/ (سنڌي) ماڻهو کي اها ڳالهه چوڻ ته اوهان پنجابين
 سان ملي وڃو ته ان جو مطلب اهو ٿيو ته هڪڙي
 اهڙي ڀل ٺاهجي. جنهن ڀل تي قاتل جو ٻي مقتول
 هٿ هٿ ۾ ڏئي ملن. يا هڪ اهڙي ٽالهي تيار ڪرڻي
 آهي جنهن ۾ چور ۽ ڀاڳيو گڏجي ماني کائين. سنڌين
 کي پنجابين سان ملائڻ يا پنجابين کي سنڌين يا انهن
 جي پارٽين ۾ شريڪ ٿيڻ يا انهن (پنجابين) سان اتحاد
 ڪرڻ لاءِ چوڻ اهو ائين آهي جئين ڪنهن رست کي
 اٿون چيو وڃي ته تون پنهنجي ماءُ جي ڀار کي سلام
 ڪري ان سان مل-يعني ماڻهو کي بلڪل بغوت بنائي
 آقا ۽ ظالم حڪمران جيڪو آهي ان سان ڀاءُ ڀاءُ ٿي
 هلڻ جي تلقين ڪرڻ. اهو فاسفو دنيا ۾ ڪونه ٿو
 مظلوم قوم جي رهنمائي ۽ لوڏين ظالم قوم سان اتحاد
 ڪرڻ جي لاءِ ڪڏهن به ناهي ڏسيو. هنن هميشه

ظالم قوم جي خلاف مظلوم قوم کي متحد ڪيو آهي
 مظلوم ماڻهن ۾ حوصلو پيدا ڪيو آهي. مظلوم ماڻهن
 کي ظالم قوم کان نفرت ڪرڻ سيکاري آهي. ڪينيا
 ۾ جڏهن جمون ڪوئالا اڳڀرائي جي خلاف تحريڪ هلائي

ٻئي. ڪينيا کي انگريزن کان خالي ڪرائڻ لاءِ جدوجهد
 ٻئي ڪئي. ان وقت ڪينيا جي جدوجهد آزادي جا
 عجيب و غريب مثال آهن. انهن مثالن مان هڪڙو مثال
 آفريڪا جي تحرڪ آزادي ۾ لکيو ويو آهي. ته ڪينيا
 ۾ ڪي قبيلو آدم خور هوندا هئا. اهي ماڻهو جو گوشت
 کائيندا هئا. ان وقت ماڻهو گوشت جي پائڻ دهشت
 پسند ۽ ان کي ورهلا تحرڪ جي رهنمائي انهن آدم خور
 قبيلن جي ذهن ۾ اها ڳالهه وڌي ته توهان ماڻهو جو
 گوشت نه کائو ٿا پر انگريزن جو گوشت ڏاڍو لذت
 اچي چمريءَ وارن جو گوشت ڏاڍو لذت ٿو ٿئي
 نتيجي طور آدم خور قبيلن ٻين رنگدار ڪارڻ کي ڇڏي
 اچي چمريءَ وارن انگريزن جو گوشت کائڻ لڳا. انهن
 کي قتل ڪرڻ لڳا. انهن يورپ ۾ خاص ڪري برطانيه
 ۾ حراس پيدا ڪري ڇڏيو. مون هڪ مضمون پڙهيو
 ان ۾ هڪ برطانوي صحافي ٿامس آف لنڊن ۾ ڪارٽون
 شايع ڪيو جنهن ڪارٽون ۾ اهو ڏيکاريو ويو ته
 هڪڙو آفريڪي اچي ٿو تمام جو پنهنجي گهر ۽ سندس
 زال ڊيگڙو چلهي ٿي ڇڏيو ويئي آهي. ۽ پنهنجي مڙس
 کي چوي ٿي ته تون اڄ تمام سٺو ڪم ڪري آيو
 آهين. ۽ مون به تولا سٺو طعام تيار ڪيو آهي. جو
 مون تولا انگريز جو گوشت تيار ڪيو آهي اهو
 ڪارٽون شايع ڪري ٻڌايو ويو ته توهان اچي چمري

وارن جو ڪينيا ۾ ڪهڙو حشر ٿو ٿئي. ۽ نتيجي طور
انهي خوف ۽ حراس انگريزن کي مجبور ڪيو ته هو
ڪينيا کي آزاد ڪن

معنيٰ ته آزادي جي تحريڪ جا حامی ۽ آزادي جي
تحرڪن جا رهنما، ظالم ۽ آفا قوم جي ماڻهن کان
پنهنجي قوم جي دلين ۾ نفرت پيدا ڪندا آهن انهن
غاصب ۽ ليڏرن کان نفرت پيدا ڪندا آهن. پر هي اسان
جا رهنما بقول (رسول بخش هليجو) سندس ته اسان
رهنما آهيون. اهي خود ساختہ رهنما ۽ ليدر اخبارن
جي رنگين پوزن ۾ شايع ٿيل وارا ڪهڙا آهن جيڪي
سنڌي ماڻهن کي درس ٿا ڏين ته توهان آقائن سان
ملي وڃو. آقائن سان گڏجي آقائن جي ۽ حضوري
ڪريو، آقائن جي پيرن تي ڪرو، آقائن کي ڪلهن
تي سوار ٿيڻ جو موقعو ڏيو اهي توهان کي حق وڻي
ڏيندا. انهيءَ طريقي سان جي سنڌي ماڻهن کي حق
سان ها ته پنجاهن جي تمام گهڻي خوشامد ڪئي وڃي ها.
سنڌ کي چؤ ڪنڊو ٻڌي پنجاب جي جهولي ۾

اچلايو ويو، پنجابين کي ڪن ماڻهن، ڪن رجعت پرست
سياستدانن سنڌ ۾ آباد ڪرايو ۽ سنڌ ۾ کين زمينون
ڏياريون ۽ اهي به سياستدان هئا جن سنڌ جي بئراجن
تي پنجابي حڪمرانن جا نالا رکرايا. غلام محمد
بئراج وغيره. اهي نالا سنڌي سياستدانن جا ڏسڻ آهن

۽ اهي به ماڻهو ها جن پنجاين جي خوشامند لاه سنڌي زبان، سنڌي تهذيب، سنڌ جي ثقافت، سنڌ جا ثقافتي ادارا، سنڌ جو رڪارڊ، سنڌ جا پيسا سڀ پنجاين جي حوالي ڪيا ته پنجاين ڪجهه راضي ٿيندو ۽ سنڌ کي حق ڏيندو. پر ان مان ثابت ٿيو ته پنجاين جي ڪيڏي به خوشامند ڪمي وڃي پر پنجاين ڪجهه ڏيڻ لاه تيار ناهن

اهي ماڻهو سنڌي طرح يا ان سنڌي طرح پنجاين جا اڻڪار آهن جيڪي سنڌي ماڻهن جي نفرت جيڪا سنڌ ۾ پنجاين جي خلاف پيدا ٿي آهي ان کي ختم ڪرڻ چاهين ٿا.

آئون نازو سانگهڙ ضلعي جي ڪوٽ شاهپور ڇاڪر وس، شاهپور ڇاڪر ۾ مونکي هڪڙو عوامي تحريڪ جو ماڻهو مليو. اڃا آئون هوٽل ۾ ويٺو ئي مس هوس چانهه پيئڻ لاءِ ته مينهن، واڻ، طوفان ڪندو اتي اچي ڪڙڪيو، پوءِ مونکي خبر پئي ته اها هوٽل ان جي آهي. تمام روايتي مهمان نوازي يا آڻي جي آڌار پاء وارن آڏانن کي پاسيرو رکندي مونکي چيائين ته توهان ته چيو هو ته ڀڄي جي مرڻ کانپوءِ سنڌين ۾ آزاديءَ جي لهر پيدا ٿيندي سا ڪٿي؟ مون چيو ها پيدا ٿي پنجاين جي خلاف هٿ جي لهر ۽ انهيءَ نفرت جي لهر قازو سنڌ جي مهڏان، سنڌ جي ٻيلن،

سنڌ جي رستن تي پنهنجو مظاهرو ڪيو ۽ سنڌي ماڻهن تحفي طور پنجابين کي فوجن جا لاش ڏهاري موڪلڻا ته هن هڪدم چيو ”انهيءَ لهر جي توهان مخالفت ڪئي“ مون چيو ته اسان ان لهر جي نه پر انهن ڪوششن جي مخالفت ڪئي جيڪي ڪوششون انهيءَ لهر کي وري پنجاب جي جهوليءَ ۾ اڇلائڻ لاءِ ڪيون ٿي رهن. اهي امر آرڊي جون ڪوششون هيون ته ۷۳ جو آئين، پاڪستان بچايو ۽ سنڌي پنجابي گڏ ٿيو. اسان انهيءَ لاڙي جي انهيءَ رويي جي مخالفت ڪئي هئي. اسان انهن ماڻهن جي مخالفت ڪئي هئي جن انهيءَ نفرت کي جهڪو ٿي ڪيو ته هن وقت ۾ جيڪا نفرت همدا ٿي آهي ته اها هڪ طرف نظرياتي طرح ٻئي طرف عملي طرح انهيءَ کي جهڪو ڪرڻ جي ڪوشش ٿا ڪن. هاڻي وري نئون شوشو تازو برسات اخبار ۾ لکيو ويو سائين جي - ام سيد ڏانهن اشارو هنن لکيو ته جهڙي سنڌ وارن کي چوٽ هئي ته هو بي بي سي جي نمائندن کي گهرائي انٽرويو ڏيئي سنڌي ماڻهن کي دنيا کان اڪيلو ڪري مارجائين ۽ مون جڏهن اهو جملو پڙهيو ”دنيا کان اڪيلو ڪري مارجائين“ ان وقت مون کي ڪل اچي وئي ڇو ته هو جڏهن پاڪستان جو نالو وٺن ٿا تڏهن به هنن جي مراد هوندي آهي پنجاب کان ڌار ڪرڻ ۽ جڏهن

دنيا جو لفظ وٺڻ ٿا تڏهن به هنن جي دنيا سموري
 هوندي آهي پنجاب، ڪنهن ڇهه هو ته روسن جي
 خيال ۾ دنيا ماڻهو کان ٿي شروع ٿئي ۽ آسريڪن جي
 خيال ۾ دنيا وائيٽ هائوس کان ٿي شروع ٿئي. پر هن
 لکيو ته آئون سمجهان ٿو ته دنيا روس کان ٿي شروع
 ٿئي روس کان پوءِ ماسڪو کان ٿي شروع ٿئي
 ماسڪو کان پوءِ تاشقند کان ٿي شروع ٿئي، تاشقند
 کان پوءِ داڪستان کان ٿي شروع ٿئي. داڪستان کان
 پوءِ منهنجي گهر کان ٿي شروع ٿئي. ڇو ته منهنجو
 گهر منهنجو گهر آهي، منهنجي لاءِ اهو آهي ته دنيا
 منهنجي گهر کان شروع ٿئي. سو اسان جا
 دوست، اسان جا لکندڙ جڏهن دنيا جو لفظ وٺڻ ٿا
 تڏهن هنن جي دنيا پنجاب جي اٺار ڪلڪي مان ٿي
 شروع ٿئي هنن جي مراد وري به دنيا کان ڪٿل
 معنيٰ پنجاب کان ڪٿل جي ڪوشش ڪن ٿا.
 انهيءَ لاءِ آئون توهان کي عرض ڪندس ته
 دنيا ۾ آزاديءَ لاءِ وڙهندڙ قوم ڪابه قوم اها آفرڪا
 جي قوم هجي يا لاطيني آسريڪا جي. يورپ جي هجي
 يا ايشيا جي. آزاديءَ لاءِ وڙهندڙ ڪابه قوم هڪ ئي
 وقت تي ٻن متضاد ڳالهين ٻن ائٽر ڳالهين جي جدوجهد
 ڪندي آهي. هڪڙي طرف هو پنهنجو پاڻ کي اڪيلو،
 ڌار، منفرد ۽ پنهنجو پاڻ کي انفرادي حيثيت ۾ پيش

ڪندي آهي ۽ ٻئي طرف هو سڄي دنيا سان اتحاد،
سهڪار لاءِ ڪوشش ڪندي آهي.

هو پنهنجو پاڻ کي ڌار، اڪيلو، انفراديت،
منفرد حيثيت ۾ پيش ڪندي آهي. ظالم، آقا، غلام
بنائيندڙ کي. هو آقا، غلام بنائيندڙ ۽ ظالم قوم کڻ
هر خصوصيت ۾، هر نشاني ۾، هر علامت ۾ هر اداري
۾ تهذيبي طرح، ثقافتي طرح، لساني طرح، سياسي طرح
هر شيءِ ۾ هو آقا قوم کان پنهنجو پاڻ کي اڪيلو
۽ منفرد قوم طور پيش ڪندي آهي.

هو آقا قوم کان هر طرح جا ناتا ۽ رشتا هڻ
ٽوڙي ڇڏيندي آهي. هو هر طرح آقا قوم سان ثقافتي
ٽوڙي فني ادبي ٽوڙي لساني رشتا ۽ ناتا وقتي طور
ختم ڪري ڇڏيندي آهي. آقا قوم جي هر شيءِ هن
لاه قابل نفرت هوندي آهي. ان ڪري هن جو ٿورو
به لاڙو ان شيءِ ڏانهن وڌي ٿوري به ان جي نفرت
۾ نرم آئي ته اها نرمي هن لاه وري به آقا قوم کي
ويجهو ٿيڻ يا آقا قوم جي جيهولي ۾ ڪرڻ جو سبب
بنجي سگهي ٿي. ان ڪري هو آقا کان هر طرح
پنهنجو پاڻ کي ڌار ڪندي آهي. آقا قوم جي سياست
غلام مائٽن واري سياست هوندي آهي ۽ محڪوم قوم
جي سياست آزادي مائٽن واري سياست هوندي آهي.
غلامي لپي ٽوڙڻ واري سياست هوندي آهي. آقا قوم

جي ثقافت پنهنجي ثقافت کي غلبي ڏيارڻ واري ثقافت هوندي آهي. ٻين ثقافتن کي ختم ڪرڻ واري ثقافت هوندي آهي. پر محڪوم قوم جي ثقافت محڪوم قوم جا ثقافتي لاڙا سموري دنيا جي ثقافتي قدرن کي وڌندو ويجهندو ڏسڻ وارا ۽ پنهنجي ثقافت تان غير ملڪي ثقافت جو غلبو هٽائڻ وارا نالا هوندا آهن. حاڪم قوم جو لساني نظريو اهو هوندو آهي ته اسان جي زبان دنيا جي سڀني محڪوم قومن جي زبانن کان مٿي يا بالاتر آهي. هر محڪوم قوم جا لساني لاڙا زبان جي باري ۾ ايئن نه هوندا آهن. هوءَ ايئن سمجهندي آهي ته منهنجي زبان ڏاڍي پياري زبان آهي. منهنجي زبان ڏاڍي مٿي زبان آهي. منهنجي زبان به دنيا جي انهن زبانن جهڙي آهي جهڪي دنيا جي تختي تي راج ڪن ٿيون، حڪومتون ڪن ٿيون، جن جي ذريعي حڪومتن جا ڪاروبار هلن ٿا.

آقا قوم جا اقتصادي معاشي لاڙا شعورا ڦرلٽ تي ٻڌل هوندا آهن ۽ محڪوم قوم جا اقتصادي معاشي لاڙا ڦرلٽ کان آزاد ٿيڻ ۽ آزاد سماجي ڍانچو وڌائڻ وارا هوندا آهن. ان ڪري محڪوم قوم آقا قوم کان هر طرح سان الڳ هوندي آهي، هر طرح سان الڳ هوندي آهي، هر طرح سان الڳ ٿيڻ جي ڪوشش ڪندي آهي.

اوهين ڏسو ويٽنام تي فرانسين جو قبضو هو. هوچي منهن فرانس ۾ ويهي اتان ڪمپوزنگ جي تربيت وٺي آيو ويٽنام ۾، ويٽنام ۾ اچڻ کان پوءِ چيائين ته آئون ويٽنامي آهيان. آئون فرانسيسي ڪونه آهيان يا هن ويٽنام جي ماڻهن کي اهو ڪڏهن ڪونه چيو ته توهان جيڪڏهن فرانسين کان الڳ پنهنجي حيثيت قائم ڪئي يا فرانس کان الڳ. ٿيو يا فرانس جي ڪميونسٽ پارٽي کان توهان پنهنجي الڳ ڪميونسٽ پارٽي ٺاهي نه پوءِ توهان اڪيلا ٿي مارجي ويندا.

پر هن انهيءَ ڪالهه تي زور ڏنو ته ٺيڪ آهي فرانس ۾ ڪميونسٽ پارٽي آهي ته اها اتي رهڻ کپي. فرانس اعليٰ قدرن جو ملڪ آهي ته اهي اعليٰ قدر انهيءَ جي لاءِ رهڻ کپن، مونڪي پنهنجي ملڪ جا قدر کپن. فرانس جي سياست ڪهڙي به هجي اها پارليامنٽ جمهوريت جي ماءُ هجي پر پنهنجي ملڪ تي حاڪم آهي. هتي (ويٽنام) هو جمهوريت ۽ آزادي لاءِ راکاس بنو ويو آهي. انهيءَ ڪري پنهنجي سياست پنهنجي جدوجهد فرانس جي جدوجهد کان الڳ آهي. هن (هوچي مونڪي) هر طرح سان ويٽنامي ماڻهن کي فرانسيسي اتحادين ۽ فرانسيسي پارٽين ۾ شريڪ ٿيڻ کان روڪيو ۽ هن پنهنجي پارٽي ٺاهي ورتي. ڏسو الجزائر ۾ جنگ آزاديءَ لاءِ اسان ڪيئن به هڪ

ملڪ جو مثال نٿا وڌون پر سموري دنيا کي ڏسو. اهي جدوجهدون ڪميونسٽن هلايون هجن يا قوم پرستن. الجزائر تي فرانس جا ماڻهو قابض هئا. الجزائر جا ماڻهو جيڪي غدار هئا فرانس جا دلال هئا، جيڪي ذهني طرح غلامي کي قبول ڪرڻ وارا هئا تن ته فرانس جي اسيمبلي ۾ نمائندگي جي ڪوشش ڪئي تن ته فرانسيس کان عهدا ورتا. تن ته اها تلقين ڪئي ته فرانس جيڪڏهن الجزائر کي ڇڏي ويو ته پوءِ الجزائر زندهه رهي نه سگهندو. يا الجزائر فرانس کان آزادي وٺي نٿو سگهي. پر الجزائر جا اهي سپوت پٽ ۽ ڏيڻرون جن لاءِ هڪڙي پاڪستاني سياستدان پنهنجي ڪتاب ۾ لکيو آهي ته ۱۹۶۰ع ۾ خواجه شهاب الدين کي ايوب خان موڪليو الجزائر ته وڃ تون بن بلا کان ڪشمير جي مسئلي تي مدد گهر. خواجه شهاب الدين جڏهن الجزائر جي جنگ آزادي جي رهڻا بن بلا سان سندس صدارتي دفتر ۾ ملاقات ڪئي ۽ بن بلا کي چيائين ته مهرباني ڪري ڪشمير جي آزاديءَ لاءِ اسان جي مدد ڪريو. ان وقت ۾ پاڪستاني سياستدان لکيو آهي ته بن بلا سندس صدارتي دفتر جي دري کولي ۽ بن بلا خواجه کي بيهاري سامهون چيائين ته هيڏانهن ڏس سامهون. خواجه صاحب ڏٺو ته اتي ميلن ۾ ڪنڌال قبرستان هو. ان قبرستان جي لاءِ خواجه

شهاب الدين چيو هو ته هتي ته مونکي ڪابه شئي نظر ڪانه ٿي اچي. رڳو قبرون هيون آهن. بن بلا چيس ته خواجه صاحب ”الجزائر جي سڀ کان وڌيڪ خوبصورت جڳهه هي آهي“ هتي اهي پندرهن (۱۵) لک الجزائر جا پٽ ۽ ڌيئرون سٺا پيا آهن جن الجزائر لاءِ الجزائر جي آزادي لاءِ پنهنجون جانين قربان ڪيون ۽ اهو ثابت ڪيو ته الجزائر جا ماڻهو ڌار آهن، الجزائر قوم الڳ آهي. الجزائر جي قوم آزادي مائٽل جي حقدار آهي. جيڪا به قوم دنيا ۾ وڙهڻ چاهي ٿي. اوهين به جيڪڏهن ڪشمير وٺڻ چاهيو ٿا ته مهرباني ڪري پهرين پندرهن لکن قبرن جو انتظام ڪريو. تنهن کان پوءِ اها ڳالهه ڪريو باقي سڪڻين دعوائن سان ڪابه شيءِ ڪانه ملندي آهي.“

اها ڳالهه ثابت ڪرڻ لاءِ الجزائر جا ماڻهو محب وطن پٽن ۽ ڌيئرن تڻ غدارن واري موقف کي غلط ثابت ڪرڻ لاءِ پندرهن لک جانين ڏنيون، ڪنوارين چوڪرين پنهنجون عصمت دريون ڪرايون. توهان ڇڏيو ڇوڀا جا قصا پڙهيا هوندا ۽ هنن هڪڙي ڏينهن لاءِ به اها ڳالهه قبول نه ڪئي ته اسين فرانسيس جي ٻارئين ۾ شريڪ ٿي، فرانس جي ڪميونسٽ پارٽي ۾ شريڪ ٿي، فرانس جي مزدور سڃاڻ ۾ شريڪ ٿي اسان ڪو آزادي وڌي سگهون ٿا. الجزائر جي ماڻهن اها ڳالهه قبول

ڪڏهن به نه ڪئي.

هندستان جي آزادي جي جنگ هلي، آئون اها
گاهه ڪري رهيو آهيان ته غلام ملڪن جا ماڻهو،
غلام قوم جو رهنما هر طرح سان اها ڪوشش ڪندو
آهي ته پنهنجي قوم کي، ظالم قوم، ظالم ملڪ ۽ آقا قوم
جي ماڻهن کان الڳ حيثيت ۾ بيهارين، ڌار ڪ-هن،
سڃاڻپ پيدا ڪن، ته توهان ڌار آهيو، هو ڌار آهن،
هندستان ۾ آزادي جي تحريڪ هلي، جيڪڏهن پنجاب
مسٽر محاذ ۾ شامل ٿيڻ سان سنڌ کي آزادي ملي
يا پاڪستان عوامي تحريڪ ۾ شامل ٿيڻ سان سنڌ کي
آزادي ملي ته جواهر لال نهرو ۽ گانڌي انڊين نيشنل
ڪانگريس ڪونه ٺاهين ها، پر برطانيه جي ليبر پارٽي
۾ شامل ٿي وڃن ها، پر هنن اهو سمجهيو ته برطانيه
جون جيڪي پارٽيون آهن جماعتون آهن. سياسي تنظيمون
آهن توڙي اهي مزدورن جون يونين آهن اول اهي
برطانيه جي مفاد لاءِ ڪم ڪنديون. هو پنهنجي مادر
وطن برطانيه سان وفادار رهنديون. تنهن کان پوءِ ٻين
لاءِ ڪم ڪن ته واه ٻي صورت ۾ نه. انهيءَ ڪري
ته ائين چيو هو ته مونکي برطانيه جي انهي ڪميونسٽ
ڪا گانڌي وڌيڪ ترقي پسند نظر اچي ٿو. ڇو ته
برطانيه جو ڪميونسٽ صرف برطانيه ۾ رهي پنهنجي
اجرت وڌائڻ جي لاءِ هڙتال ڪري سگهي ٿو، مظاهرو

تہ ڪري سگهي ٿو پر هندستان ۾ وسندڙ گولمن جي خلاف هڙتال نٿو ڪري سگهي. احتجاج نٿو ڪري سگهي. هو سامراج کي توسيع ۽ سامراج کي مضبوط ڪرڻ جي لاءِ برطانوي ملڪن کي به چالو رکيو اچي، پورهيو ڪندو اچي ۽ گانڌي انهيءَ ڪري عظيم آهي، انهيءَ ڪري ترقي پسند آهي، انهيءَ ڪري سامراج دشمن آهي ته هو عالمي سامراج جي گلي ڪٽڻ لاءِ هندستان ۾ انگريزن تي وار ڪري رهيو آهي.

هندستان جي ماڻهن سمجهيو ٿي ته آقا ملڪ جون تنظيمون جيڪي به آهن سي پهرين پنهنجي ملڪ سان وفادار آهن، پوءِ ٻين لاءِ ٿي سگهن ته ٿي سگهن ٻي صورت ۾ نه!

آئون تازو توهان کي مثال ڏيان، جيڪي اسان جا دوست پاڻ کي ترقي پسند سڏائين ٿا، انهن جي سامهون هڪ مثال آهي ته جارج حباش وڙهي پيو فلسطين جي آزاديءَ لاءِ. ڪميونسٽ آهي، مارڪسزي، سڄي دنيا هن کي مڃي ٿي ته ڪميونسٽ آهي عربن جو مارڪس کي مڃي ٿو ۽ سڀ کان وڌيڪ وڙهاڪ تنظيم جارج حباش جي آهي، اسرائيل ۾ ڪميونسٽ پارٽي موجود آهي. ليڪن جارج حباش اسرائيل جي ڪميونسٽ پارٽي ۾ شريڪ ڪونه ٿيو آهي، پر هو

اسرائيل جي ڪميونسٽ پارٽي کي ننڍي ٿو ايتروئي
 حيثيتو اسرائيل جي ليمبر پارٽي کي. ته اسان جي مادر
 وطن تي. هو به قبضو ڪيو ويٺا آهن ۽ هن
 پنهنجي ڌار پارٽي ٺاهي. جارج حباش، ياسر عرفات
 جهڙي مسلمان سان ته اتحاد ڪري سگهي ٿو ۽ جارج
 حباش، شاه حسين سان ته ڳالهائون ڪري سگهي ٿو
 جارج حباش قذافي سان ته ڳالهائون ڪري سگهيو.
 ۽ فهد سان ڳالهائڻ لاءِ تيار نه آهي پر اسرائيل جي
 ڪميونسٽ پارٽي سان ڳالهائڻ يا ان سان ٺاهه ڪرڻ
 يا انهن جي تنظيم پر شامل ٿيڻ لاءِ تيار نه آهي.
 ڇو ته هو تاريخي طرح ان ڳالهه کي سمجهي ٿو ته هو
 هڪ محڪوم قوم جو ماڻهو، جلاوطن قوم جو فرد
 اها ڳالهه سمجهي ٿو ته اسرائيل جي ڪميونسٽ پارٽي
 اول کان آخر تائين اسرائيل سان وفادار آهي ان رياست
 سان وفادار آهي انهن ماڻهن سان وفادار آهي جيڪي
 هن کي ووٽ ٿا ڏين جن جي بنياد تي هو پنهنجو
 نظام ڪيو ٿو اچي ان ڪري هو فلسطين سان وفادار
 ٿي ٿئي سگهي. فائدي لاءِ ئي نٿي سگهي. جيتري
 ”تنظيم آزادي فلسطين“ ٿي سگهي ٿي. معنيٰ توهان
 ڪيتري به ڪهن ماڻهو ڇو ڪري ڪريو.
 آئون دعويٰ سان چوان ٿو ته هندستان جي آزادي لاءِ
 جيتري دل مهاڻا گانڌي جي ڌوڙ ڪندي تڙپندي هوندي

هتي ان جو ڏهون حصو به انهيءَ بستي جو نه
ٽهڙ ڪندو هوندو.

سنڌ جي آزادي لاءِ جيترو درد، جذبو جيولان
جي ايم سيد جي دل ۽ دماغ ۾ پيدا ٿي سگهي ٿو، ان جو
ڪڙون حصو به ڪنهن پنجابي جي دل ۾ نٿو ٿي
سگهي. ٻا پنجابن سان ٺاهه ڪرڻ وارن جي دل ۾
سوال ٿي پيدا نٿو ٿئي.

هڪ طرف اها ڳالهه اسان کي پنهنجي ماڻهن
جي اڳيان واضح ڪرڻي آهي ته سنڌي ماڻهو هر ڳالهه
۾، هر خصوصيت ۾، هر شيءِ ۾ پنجابن کان جدا
آهن. پنجابن سان سنڌين جي سياست، گمبخت جو نتيجو
غلاميءَ جي صورت ۾ نڪتو آهي ۽ نڪرندو. پنجابن
۽ سنڌين جي ثقافت ۽ اقتصاديات گڏجڻ سان، سڀين
جي ثقافتي ۽ اقتصادياتي غلامِي وارو نتيجو نڪتو آهي
۽ سنڌي، اقتصادي، ثقافتي طور محڪوم ٿي ويا آهن
۽ وڌيڪ ٿيندا. پنجابن سان پارٽي بنهه تسي اتحاد
ڪرڻ سان جهڙي طرح سنڌي اڄ ڏينهن قائم-ن مار
کاڌيندا آيا آهن ۽ آئينده به مار کاڌيندا رهندا ۽
سنڌين ۾ پنجابن جي لاءِ اسين جيترو نرم گوشو پيدا
ڪنداسين، محبت پيدا ڪنداسين ته پنجابي وڌيڪ اچي
سنڌين کي اقليت ۾ تبديل ڪندا.
اهو دنيا جو دستور آهي، دنيا جي انقلابي

پارٽين جو دستور آهي ته هو پنهنجي قوم کي حاڪم
 قوم کان الڳ ڪن. ان ڪري جيئي سنڌ تحريڪ
 ۽ ان جي ٻانڌي جي اهم عهد شروع ڪان وٺي اهو
 چيو آهي ته آل پاڪستان بنيادن جي سياست، سنڌين
 لاءِ نقصانڪار آهي. ڇو ته سياسي طرح جيڪي به
 فيصلو ٿيندا، پارٽي بنيادن تي ٿيندا. اسمبليون ۾ ٿيندا،
 ان ۾ سنڌي اقليت ۾ هوندا، سنڌي، بلوچ ٻنهي
 اقليت ۾ هوندا ۽ ٽنهي جي گڏجڻ سان به ڪو مسئلو
 حل ڪونه ٿيندو ۽ ٽنهي وڌيڪ غلامي ۾ جڪڙيا ويندا.
 ۽ جيڪو به فيصلو ڪندا، معنيٰ ته پارٽي هڪٿو فيصلو
 ڪري ٿي ته مرڪز کي لامحدود اختيار ڏنا وڃن ته
 انهيءَ پارٽيءَ ۾ جيڪي سنڌي شامل آهن اهي به
 انهيءَ فوڊليءَ جي تصديق قوسيع ڪن ته معنيٰ سنڌ
 جي غلامي لاءِ آهي ته اوتراڻي ذميوار آهن جيترا پنجابي.
 اها پارٽي چاهي بلوچستان جي ليڊرن جي هجي يا سنڌ
 جي ليڊرن جي قائم ڪيل هجي. هر جنهن ۾ پنجابي
 شريڪ آهن، حاڪم شريڪ آهن، اها پارٽي انهن حاڪمن
 جي مفاد ۾ استعمال ٿيندي. اهو پاڪستان جي تاريخ
 دنيا جي تاريخ ثابت ڪيو آهي. ان ڪري محڪوم
 قوم، آقا قوم کان الڳ هوندي آهي. الڳ رهڻ کپي
 ۽ جيڪڏهن پنهنجي الڳ حيثيت نه رکي، نه مڃائي،
 نه ظاهر ڪئي ان صورت ۾ هو مري ويندي آهي.

ختم ٿي ويندي آهي، غلام رهي رهي ريڊ البين وانگر
ختم ٿي ويندي.

ٻئي طرف غلام ملڪ جا ماڻهو، غلام قوم ۽
غلام عوام ٻئي طرف جيڪا جدوجهد ڪندو آهي اها
جدوجهد سموري دنيا جي ترقي پسند، سموري دنيا
جي آزادي ۽ امن جي علمبردار قومن سان اتحاد ۽ سهڪار
۽ اهو اتحاد ۽ سهڪار انساني قدرن آزادي، خوشحالي
۽ امن جي بنياد تي هوندو آهي. ان ڪري اسين جڏهن
پنجابين کان ڌار ٿيڻ جي ڪوشش ٿا ڪيون ته ان
وقت آئون يقين سان چوان ٿو ته اسان دنيا ۾ اڪيڙ
ناهيون. ان وقت هندستان جي سهڪار جي توقع رکي
سگهون ٿا ۽ انهن جي جائز پنهنجي ملڪ جي حفاظت
۽ ملڪ جي ترقي ۽ تعمير لاءِ جيڪا جدوجهد ڪن
ٿا ان ۾ اسان عملي طرح حصو وٺي سگهون ته
گهٽ ۾ گهٽ اسان جون نمائندون دعائون، نمائون
آسون ان ۾ ضرور شامل آهن ته خدا ڪري وڌندا ۽
ويجهندا رهن.

ساڳي طريقي سان جيڪڏهن ايران جو عوام
اتي جي ملان شاهي آمريت ۽ سامراجيت جي خلاف
جدوجهد ڪري ٿو ته ان سان به اسان جون نمائون
۽ نيٽون، خواهشون ضرور گڏ آهن ۽ ساڳئي
خواهش اسان به انهن ۾ رکون ٿا ته هندستان جا ماڻهو

۽ هندستان جي قوم، هندستان جا وطن دوست ۽ آزادي
انصاف چاهيندڙ ماڻهو اسان جو به سهڪار ڪندا.
ان ڪري اسين نظرياتي ۽ ذهني طرح هندستان جي
عوام کان ڪٽيل ٺاهيون ۽ اسان ذهني ۽ نظرياتي طرح
ايران جي عوام کان ڪٽيل ٺاهيون. اسان ذهني ۽
نظرياتي طرح افغانستان جي انهن حریت پسند ماڻهن
کان ڪٽيل ٺاهيون. جيڪي آمريڪي سامراج ۽ ان
جي دلال پاڪستاني فوجي ٽواڻو ۽ پنجاب سامراج خلاف
جدوجهد ڪن ٿا پها. اسان ذهني طرح انهن کان ڪٽيل
ٺاهيون. اسان ذهني طرح فلسطين جي ماڻهن سان به
گڏ آهيون، اسان جارج حباش سان به گڏ آهيون ۽
اسين ساڳي توقع رکون ٿا ته هو به اسان سان گڏ
هوندو. ذهني طرح گڏ هوندو ۽ وڌيڪ ڪجهه نه
ڪري سگهندو. اسان ذهني طرح خواهش جي نموني
سمجهون ٿا ته سويت يونين جي ماڻهن سان گڏ آهيون
۽ اهي به اسان سان گڏ آهن. يعني وسيع طرح
عالمي سامراج جي خلاف جيڪا جدوجهد هلي ٿي.
وڏي جي خلاف هو ٿو وڙهي ۽ ان جا ننڍڙا پلونگڙا
آهن وڏي سامراج جا انهيءَ سان اسان ٿا وڙهون.
ساڳي وقت ڀارت جي عوام خلاف جيڪي
ڪوششون ٿين ٿيون. ڀارت جي جمهوريت ۽ آزاديءَ
کي ختم ڪرڻ لاءِ، جيڪي سازشون ٿين ٿيون ان

ان تي به ڪوششون ڪندڙ ۽ ڪندڙن جا جيڪي ان جا سرپرست آهن انهن تي تعبيرا ڪيون ٿا ۽ انهن تي لعنت ڪريون ٿا.

ساڳي طريقي سان افغانستان جي حڪومت، ترقي پسندانہ نظام ۽ افغانستان جي اندر صالح صلاحيت وارا ماڻهو اها آهن انهن جي خلاف افغان پگڙا جيڪي بدمعاشي وارن ڪاروايون ڪن ٿا. اسان انهن تي لعنت وجهون ٿا. اهڙي طريقي سان اسان لاطيني آمريڪا ۾ ايسل واپور ۾ نڪاراگوا ۾ ارجنٽائن ۾ جتي جتي به سامراج جون پٺو قوتون اتي جي حریت پسند اتي جي آزادي پسند اتي جي آزادي چاهيندڙ ماڻهن جي خلاف وحشيانه ڪاروايون ڪن ٿا. اسان انهن قوتن تي لعنت ٿا وجهون ۽ اسين گهٽ ۾ گهٽ اهو چئون ٿا ته (اهي ماڻهو جيڪي وفاداري جي جذبي سان سرشار آهن، انهن ماڻهن تائين اسان جا سلام پهچائي ڇڏيو پوءِ جتي به هجن، جيتوڻيڪ انهن ماڻهن تائين اسان پهچي نٿا سگهون) ۽ ساڳي خواهش اسين اتي جي ماڻهن کان، عوام کان، اتي جي قوم کان ڪريون ٿا، اها آهي بنيادي فڪري ڳالهه آزادي چاهيندڙ قوم ۽ ملڪ جي ماڻهن جي هو وڙهندا آهن آفا ملڪ جي خلاف ۽ ان کان الڳ هوندا آهن ۽ سموري دنيا جي انصاف پسند ماڻهن سان هو گڏ هوندا

آهن. ان ڪري جڏهن هتي تحريڪ هلي، ڇهون جي تبديلي جي. پاڪستان پڇاڻيو قسم جي تحريڪ هلي. ان وقت سنڌ جو ماڻهو رستن تي، پيلن ۾، واهن تي سنڌ جي سر سبز ڪيئن ۾ ۽ پيلن گلن واري سرنهن جي ميدانن ۾، پنهنجي ۾ نڪري آيو ۽ پنهنجي ريتي رت سان انهن کي ريج ڏيڻ لڳو. ان وقت اسان سنڌ جي ماڻهو کي، اسان جي سائين. اسان جي ليڊر اهو بنيادي سياسي سبق ڏنو ته توهان پنجاهن کان الڳ آهيو. توهان پنجاهن کان توهان پنجاهن کان ڪنيل آهيو. پنجاهي توهان لاءِ ناهن ۽ توهان پنجاهن لاءِ ناهيو ۽ ساڳئي وقت سموري دنيا سان، سموري انصاف پسند دنيا سان، سهڪار ڪندي اسان جي سائين اسان جي ليڊر سموري دنيا جي ماڻهن کي اپيل ڪئي ته سنڌ جي ماڻهن سان توهان سهڪار ڪريو. سنڌ جو ماڻهو اڳتي هلي عالمي ثقافت جيڪا ٿيندي قنهن جي جهول ۾ به پنهنجي ثقافت جا ڪجهه گل اڇلڻ جو حق رکي ٿو ۽ ان ثقافت ان تهذيب ۽ انهن انساني قدرن کي بچائڻ جي ڪوشش ڪريو. سنڌ جو ماڻهو به انساني حق رکي ٿو. سنڌ جو ماڻهو به آزادي ۽ انصاف لاءِ وڙهي پيو. جيتوڻيڪ ان جي جدوجهد هن وقت ايتري واضح ناهي. اڳتي هلي اها واضح ٿيندي. معنيٰ سائين جي اهم سيد سنڌي ماڻهن کي دنيا کان

ڪونه ڪٿيو. سائين سنڌي ماڻهن کي ڀارت جي ماڻهن کان ڪونه ڪٿيو. سائين سنڌي ماڻهن کي افغانستان جي ماڻهن کان ڪونه ڪٿيو. سائين سنڌي ماڻهن کي بلوچستان جي ماڻهن کان ڌار ڪونه ڪيو. سائين سنڌي ماڻهن کي ايران جي حریت پسند ماڻهن کان ڌار ڪونه ڪيو. سائين سنڌي ماڻهن کي سوويت يونين جي انهن فولاد رخ سپاهين کان ڌار ڪونه ڪيو. انهن سان ته سهڪار، انهن سان ته گڏجڻ جي اپيل ڪئي. انهن کي ته ساٿ جي اپيل ڪئي. پر ساڳئي وقت سائين ظالمن، لڙڪن، غاصبن ۽ غلام بنائيندڙن کان ڌار نه، الڳ رهڻ جي اپيل ڪئي ۽ اهڙي بنيادي، سياسي اصول ۽ حڪمت عملي آهي محڪوم قومن جي.

هٽلر، ميسوامين جي نظريي تي. ته حاڪم ۽ محڪوم
 ڪي گڏيو. حاڪم ۽ محڪوم ڪي هڪ ڪريو. حاڪميت
 وائون زنجيرون جيڪي آهن تن ڪي وڌيڪ مضبوط
 ڪريو. ان سلسلي ۾ هو بنيادي طرح غلط هئا ۽ وري
 جڏهن اسان جي تحريڪ ۽ اسان جي ليدر، ۷۳ جي
 آئين ۽ پاڪستان بچايو تحريڪ، ان کان پنهنجي الڳ
 رهڻ جو اعلان ڪيو ۽ سنڌي ماڻهن ڪي ٻڌايو ته
 اهي توهان جي وڌيڪ محڪومي جون زنجيرون آهن.
 ان وقت ۾ هي ڪاوڙجي پيا ته پاڻي ۷۳ جو آئين.
 مون جيئن اڳ ۾ عرض ڪيو ته هنن ماڻهن جو مفصل
 آهي پنجاب جي بالادستي ڪنهن نه ڪنهن صورت ۾
 قائم رهي. پنجاب کان اڳ سنڌي ماڻهن جي سوچ به
 نه ٿي. هن وقت به پنجاب جي حڪومت آ. پر اها
 پنجابين جي حڪومت فوجي حڪومت آهي ۽ فوجي
 حڪومت غير قانوني آهي سموري دنيا ۾. جنهن کي
 برسر اقتدار رهڻ جو ڪوبه قانوني آئيني جواز نه هوندو
 آهي. معنيٰ انهيءَ غير قانوني حڪومت جي خلاف
 ڪٿي به اپيل داخل ڪري سگهجي ٿي. احتجاج ڪري
 سگهجي ٿو. پر اسان جي يارن چيو ته اها غير آئيني،
 غير قانوني حڪومت ختم ٿي ۷۳ جو آئين بحال ٿي
 ۷۳ جي آئين بحال ٿيڻ سان پاڪستان اسيمبلي ٺهندي.
 ان پاڪستان اسيمبلي ٺهڻ سان پنجابي اڪـشريٽ ۾

چونڊجي ايندا انهن جون سميتون وڌيڪ آهن. اسيمبلي
۾ ۽ پنجابين کي حڪومت ڪرڻ جو آئيني ۽ قانوني
جواز ملي ويندو.

معنيٰ هنن چيو ته پنجابين جي غور آئيني حڪومت
ختم ڪري ۽ آئيني حڪومت بحال ڪريو ته جيئن
پنجابين کي وڌيڪ حڪومت ڪرڻ جو جواز ملي ۽
انهيءَ پنجابين جي (جمهوري) حڪومت کي ڪٿي به
چئلينج نه ڪري سگهجي. ڪٿي به ان جي خلاف
بڙڪ ٻاهر نه ڪڍي سگهجي. جڏهن چئجي ته پاڻي
پنجابي ظالم ٿا ڪن تڏهن انهن وٽ دليل گهڙيو رکيو
هوندو ته توهان چونڊيا آهن. جمهوري طريقي سان
چونڊجي آيا آهن. جمهوري طريقي جي چونڊيل حڪومت
آهي. ان جي خلاف چيو ٿا احتجاج ڪريو. ته اهو
هڪڙي قسم جو پنجاب جو فلسفو آهي ۽ پنجابين
جي حڪمت عملي آهي ته پاڻي فوج کي هٽايو.
معنيٰ ميجر ظاهر کي هٽائي چوڌري چراغ الدين ان جي
وڏي پاءَ کي اقتدار ڏئي ڇڏيو ميجر ظاهر کي وردي
پاتل آهي ۽ هن کي گوڏ پاتل آهي ۽ نرو پتل آهي.
کالاهه مڙهي ساڳي حڪومت وري به انهيءَ ساڳئي
گهر ۾. ميجر ظاهر جي غير آئيني حڪومت آهي ۽
چوڌري چراغ الدين جي آئيني حڪومت آهي ۽ چونڊيل
حڪومت هوندي ان ڪري چوڌري صاحب جي

حڪومت کي ڪو به چئلينج ڪري نه سگهندو.
 ان ڪري اسانجي ليڊر، اسانجي تحريڪ اڀڻ
 چيو ته اسان پنجابين جي غير آئيني غلاميءَ جي لعنت
 ڪريون ٿا ۽ پنجابين جي آئيني غلامن ۾ وڃڻ لاءِ
 نير ناهيون ۽ اسان سنڌ جي آزادي چاهيون ٿا جيڪا
 غير آئيني حڪومت جي خلاف به آزادي جي جدوجهد
 جاري رهندي ۽ جيڪڏهن پنجابين جي آئيني حڪومت
 آئي ته ان ۾ به جاري رهندي. پر آئيني حڪومت
 وڌيڪ خطرناڪ آهي بحالييت غير آئيني حڪومت هي
 ۽ غير آئيني حاڪميت جي.

ٻيو سوال هو اهو ڪندا آهن ته پاڻي جهڙا
 مظلوم سنڌي تهڙا مظلوم پنجابي، جهڙو هاري سنڌ ۾
 تهڙو هاري پنجاب ۾، ظالم پنجاب ۾ به آهن، ظالم
 سنڌ ۾ به آهن. ان جي ذريعي به هو پنجاب ۽ سنڌ
 کي گڏ ڪرڻ جي ڪوشش ڪندا آهن. معنيٰ ته
 پنجابي مظلوم هاري يا پنجابي مظلوم مزدور ۽ سنڌي
 مظلوم هاري ۽ مزدور ٿئي چارئي گڏجي جدوجهد ڪن.
 ڇا جي لاءِ جدوجهد ڪن؟ جدوجهد ڪهڙي شيءِ لاءِ
 ڪن؟ اها شيءِ واضح ناهي! پاڪستان جا اهي نظرڻي
 صاحب اها شيءِ واضح نه ڪري سگهيا آهن. ڪڏهن
 اسان کي چوندا هئا ته پاڪستان ۾ اشتراڪيت لاءِ
 گڏجي جدوجهد ڪريو ۽ جڏهن هنن ڏٺو ته اشتراڪيت

واري منزل تمام پري آهي ته هنن وري ٻيو عرو ڏنو
 ته جمهوريت لاءِ گڏجي جدوجهد ڪريو. هاڻي وري
 نئين وري نئين شيءِ پيدا ٿي آهي. اها آهي قومي
 جمهوري انقلاب. هتي اهو ثابت ٿي چڪو آهي ته
 پاڪستان ۾ جيستائين پاڪستان جي آرمي نٿي
 ان وقت تائين جمهوري حڪومت اچي نٿي سگهي.
 پاڪستان جي آرمي ڪمزور نٿي ٿئي، پاڪستان جي
 آرمي ختم نٿي ٿئي، فوج ختم نٿي ٿئي ان وقت تائين
 جمهوري مرشدو به بحال نٿو ٿي سگهي.

پاڪستان جي آرمي صرف جمهوريت جي جدوجهد
 ذريعي، صرف جمهوريت جي نالي ۾ ماڻهن کي اٿارڻ ۾
 پاڪستان جي آرمي سان ماڻهو وڙهندو ئي ڪونه ۽
 پاڪستان جي آرمي ڪمزور ٿيندي ڪونه. اها پاڪستان
 جي تاريخ ٻڌائي ثابت ڪري ٿي. پر جڏهن به پاڪستان
 ۾ قومي مسئلي ڪري ٿي. قومي مسئلو اڀريو
 آهي، اُسريو آهي. ان وقت ۾ پاڪستان جي آرمي
 کي ڏک لڳو آهي، پاڪستان جي آرمي ڪمزور ٿي
 آهي. پهرين پاڪستان جي آرمي کي ڏک لڳو بنگال
 مان ۽ بنگال جي جيڪا جدوجهد هئي سا قومي جدوجهد
 هئي، جنهن پنڊاب جي آرمي جو موڙائو سڄي دنيا
 منجهه ڪيرائي ڇڏيو، ختم ڪري ڇڏيو. ان ڪمانڊو
 آرمي کي ڏک لڳو بلوچستان مان ۽ بلوچن جي جدوجهد

قومي جدوجهد هئي ۽ ساڳئي وقت ۾ هن وقت ۾ به سنڌ ۾ پنجاب جي آرمي کي ڏک لڳو آهي سو به قومي بنيادن تي لڳو آهي. سنڌي ماڻهو نيشنلزم (قومپرستي) جي جذبي تي وڙهي رهيو آهي نه ڪي ٻئي ڪنهن طريقي سان. باقي رهيو سنڌ ۽ پنجاب جو مظلوم ماڻهو. پنجاب جو مظلوم ماڻهو سنڌ جي آزاديءَ لاءِ ڪيئن وڙهندو؟ ڇا برطانيه جو ماڻهو هندستان جي آزادي لاءِ وڙهي رهيو هو؟ ڇا فرانس جو مزدور الجزائر جي آزادي لاءِ وڙهي هو؟ ڇا اسرائيل جو مزدور اڄ فلسطين جي آزاديءَ لاءِ وڙهي پيو؟ حالانڪه مزدور اسرائيل ۾ ويٺو آهي، فلسطين ۾ به مزدور آهي مزدور فرانس ۾ به هئا، مزدور برطانيه ۾ به هئا ته هندستان ۾ به هئا، مزدور فرانس ۾ به هئا ته ويٽنام ۾ به هئا پر ويٽنام جي آزادي لاءِ فرانس جو ڪوبه مزدور ڪونه وڙهيو هو. هندستان جي آزاديءَ لاءِ ڪونه برطانيه جو مزدور ڪونه وڙهيو هو. هڪڙو مزدور ليڊر آيو هو هندستان ۾ جنهن جو عبدالله ملڪ ڏڪر ڪيو آهي. اهو ڪميونسٽ سگورو هو. انهيءَ هتي اچڻ شرط هتي سڀ کان وڌيڪ مخالفت پنهنجي تقريرن ۽ تحريرن ۾ ڳانڍي جي ڪئي آهي. يعني جيڪو ايشيا ۾ ان وقت سامراج دشمني جو سيمبل (Symbol) هو ۽ هن (مزدور ليڊر) پنهنجي تقريرن تحريرن ۾ وڌيڪ

مخالفت ڳانڌي جي ڪمي آهي ته هي هندستاني سرمائيدارن جو ايجنٽ آهي ۽ ان مخالفت سان يعني ڳانڌي جي مخالفت سان معنيٰ سامراج دشمن ڪمپ ڪي ڪمزور ٿي ڪيو هن. ۽ هندستاني سرمائيدارن جي مخالفت ڪري هن برطانوي سرمائيدار جا مفاد ٿي پورا ڪيا. ته آقا ملڪ جو مزدور ۽ محڪوم ملڪ جو مزدور گڏجي وڙهي نٿو سگهي.

خود پنجاب جو توهان مثال وٺو پنجاب جو توهان مثال وٺو پنجاب جو مزدور ۽ هاري تاريخي طرح ان تي جيڪي فرض عائد ٿيا ٿي، تاريخي طرح ان تي جيڪي ڪالههون عائد ٿيون ٿي. پاڪستان جي تاريخ ۾ پنجاب جو هاري ۽ مزدور تاريخي فرض ادا ڪرڻ ۾ نه صرف گتو آهي پر تاريخ جي عدالت پوري طرح مجرم ثابت ڪري ڇڏيو آهي. سنڌ جي ماڻهن ون يونٽ جي خلاف جدوجهد ڪئي. سنڌ جي ماڻهن ون يونٽ کي ٻاهن جي جدوجهد ڪئي، سنڌ جا پٽ ۽ ڌيئرون جيلن ۾ ويا، سنڌ جا ماڻهو لٽين ۽ ڏنڊن جي وچ ۾ هئا. سنڌ جي نوجوانن جي رت سان ميدان ڪاڙها ڪيا ويا، سنڌ جي ماڻهن کي گوليون هنيون ويون. ان وقت ۾ آئون سڀني کان پڇان ٿو، اسانجي دوستن کان، اسانجي دشمنن کان، اسانجي مٿ گهرن کان، اسانجي گهڻگهرن کان، اسانجي ڪوڙن همدردن کان،

اسانجي سچن مخالفن کان، اهو ٻيڻ ڇاهيان ٿو ته توهان مهرباني ڪري اهو ٻڌايو ته ون يونٽ جي چوڏهن (۱۴) سالن جي تاريخ جي دؤر ۾ هڪڙي به پنجابي ون يونٽ ٽوڙائڻ جي لاءِ لاهور ۾ بڪ هڙتال ڪئي هجي، هڪڙي به پنجابي هاري سنڌي هاري جي همدردي ۾ صرف سنڌ جي زمين تي هر ڪاهڻ کان انڪار ڪيو هجيست ته هتي سنڌي هاري جو حق آهي. هڪڙي به پنجابي مزدور تاريخي رڪارڊ مان ثابت ڪن ته ڪوٽڙي جي ڪارخاني ۾ وڃڻ کان انڪار ڪيو هجيست ته اهو ڪٿي ڪمونسٽ مزدور هجي ۽ ثابت ڪن ته هن اچڻ کان انڪار ڪيو هجيست ته اتي حق اتي جي سنڌي مزدور جو آهي ۽ آئون ڪونه ڪمائيندس. ون يونٽ واري پوري دور ۾ ڪنهن به هڪڙي پنجابي آئون ون يونٽ جي آخري دؤر جي ڳالهه ڪونه ٿو ڪريان، جڏهن ون يونٽ سنڌي ماڻهن جي بهادران جدوجهد، بلوچن جي گوليءَ جي گونجار ۽ سرحد جي غيور پٺاڻن جي جدوجهد سان ٽٽڻ جي ويجهو هو ۽ بنگالين جي بانس جون لٽيون پنجاب جي آمريت تي اڀيون ٿي چڪيون هيون ان وقت ون يونٽ ٽٽڻ جي ويجهو هو. ان وقت پنجاب جي ڪن رجعت پسند سياستدانن ويڌي جماعت اسلامي وارن به بيان ڏنو ته ”اب ون يونٽ ٽوڙ دو“ ۽ اسانجي سنڌي

سہامتدان جناب پڙي جماعت اسلامي کان پنج ڏينهن
 پوءِ بيان ڏنو ته ”اب وڻ يونٽ ٿورڙ دو“ آخري پساهن
 ۾ جڏهن وڻ يونٽ هو ته هنن (پنجابين) بيان ضرور
 ڏنا هوندا. دولتان به ڏٺو، ليکي به ڏنا، جماعت اسلامي
 وارن به ڏنا. پر جڏهن وڻ يونٽ جو پهري دور هو.
 ان وقت ۾ ثبوت پيش ڪن ته هڪڙي به پنجابي
 دانشور صالح فيضل، شير علي باچا يا ڪنهن به ميجر
 اسحاق هڪ ڏينهن لاءِ به بڪ هڙتال ڪئي هجي لاهور
 ۾، انار ڪلي ۾ يا بادشاهي مسجد جي اڳيان ته
 وڻ يونٽ ٿورڙو سنڌين سان ظلم پيا ٿين. هڪڙي به
 پنجابي انڪار ڪيو هجي ته آئون سنڌ جي ڪارخانن
 ۾ ڪونه ويهندس ڇو ته اتي جي سنڌي مزدور جي حق
 نلقي ٿيندي. هڪڙي به پنجابي هاري سنڌ جي زمين
 تي سنڌي هاري جي حق ۾ سنڌ جي زمين تي هر
 ڪاهن کان انڪار ڪيو هجيس ته اهو سنڌي هاري
 جو حق آهي؟ معنيٰ ته وڻ يونٽ واري پوري دؤر ۾
 پنجابي مزدور ۽ هاوي، پنجابي دانشور ۽ سہامتدان
 پنهنجو تاريخي فرض ادا ڪرڻ ۾ گتو آهي.
 نڪپ ۾ جهڪي ڏورا گهڻا پنجابي سہا سي به
 مڻڻن من سان کالهيون ڪندا هئا پر نڪپ کي ڪوبه
 واضح موقف اختيار ڪرڻ کان روڪندا هئا. معنيٰ ته
 نڪپ ۾ به وڏي ڪوشش کانپوءِ به ميان افتخارالدين

وارن زونل فيڊريشن واري رٿا رکڻ ۾ ڪامياب ٿيا ته
 زونل فيڊريشن هجي باقي ون پونٽ ٽوڙيو صفا ٽڙيو
 سا ڳالهه نه. ۽ نڪپ جي اهڙين ڳالهين جي ڪري،
 اهڙين پاليسين جي ڪري سائين جي- ايم سيد نڪپ
 کي ڇڏي آيو. يعني ته اها هڻي حالت اتي جي
 سياستدانن جي، ترقي پسندن جي، ون پونٽ جي پوري
 دؤر ۾ اتي جي سياستدان ۽ دانشور اتي جي مزدور،
 هاري جنهن تي اهو تاريخي فرض عائد ٿيو ٿي ته
 مظلوم ماڻهو جي مظلوم قوم جي حمايت ڪرڻ، ان
 ۾ هنن (پنجابين) تاريخي طرح پنهنجي فرض ادا ڪرڻ
 ۾ ڪوتاهي ڪئي آهي. ان ڪالپو ون پونٽ کانپوءِ
 بنگال تي فوجي قدم کنيو ويو. ۳۰ لک بنگالي قتل
 ڪيا ويا، اڍائي لک عورتن جون عصمت دريون
 ڪيون ويون، اڍائي لک بنگال جون ڪنواريون ڪنڀائون
 هنن جي بدمعاشي جي ڪري پيٽ سافي ٿي ويون.
 پر پنجاب سان ڪنهن به مزدور، ڪنهن به هاري،
 ڪنهن به دانشور ڪوبه احتجاج نه ڪيو، سوا هڪ
 اديب عبدالله ملڪ جي ڪنهن به احتجاج نه ڪيو.
 انهيءَ کي به جيل ۾ موڪليو ويو ۽ هنن ڏينهن کان
 پوءِ معافي وٺي ٻاهر نڪتو. ويندي فيض احمد فيض
 جهڙي ماڻهو به بنگال ۾ فوجي قدم کڻي ساراهيو
 بحلي خان جي حمايت ڪئي ۽ (فيض احمد فيض)

تي جڏهن گهڻو پنجابين ۽ ڪراچي جي پناهگيرن جو
 پريشر (دٻاءُ) ٻيو ته ان وقت ۾ هن اهو پئي چيو ته
 گهڻو ماڻهن جو زور ٻيو ته آئون لهن پرائز واپس
 ڪندس (جيڪو هن کي سوويت يونين ادبي خدمتن
 جي عيوض ڏنو هو) ۽ سڄو پنجاب دهل وڄائيندو رهيو
 ۽ ڀنگڙا ناچ ڀڄندو رهيو ته ڏاڍو سٺو ٻيو ٿئي اسلام
 جي خدمت ۾ ٿئي. بلوچستان تي به فوجي ڪاروايون
 ٿيون. انهن ٻنهي فوجي ڪارواين ۾ پنجابي هاري،
 پنجابي مزدور، پنجابي دانشور، پنجابي سياستدان ۽
 پنجاب جو ماڻهو (عام) خاموش رهيو. هن ڪود ست
 نه ڏٺو. عطاءُ اللہ مهنگل هينئر ڏاڍي سٺي ڳالهه ڪئي
 آهي. هن ڳالهه ڪئي آهي ته اسان تي ۳۶ سالن ۾
 چون ٿا ته ظلم صرف هڪڙو ٿولو ٿو ڪري حڪمران
 ٿو ڪري پنجابي حڪمران ٿولو ٿو ڪري. هو (مهنگل)
 چوي ٿو ته هڪ آهي اسان تي ۳۶ سالن ۾ حڪمران
 ٿولي ظلم ڪيا آهن. پنجاب جو عوام انهن ۳۶ سالن
 ۾ ڪيڏانهن ويو هو. پاڻي اوهن ڇڻو ٿا ته پنجاب جو
 عوام معصوم آهي. ته بلوچستان جو عوام ته اسان
 سان گڏ وڙهي پيو پر انهيءَ فوجي ٽولي جي بيورو
 ڪريٽڪ آفيسر شاهي جي ظلم جي وقت پنجاب جو
 عوام ڪيڏانهن ويو هو. پر توهان چووندا ته پنجاب
 جو عوام بي خبر آهي. سردار صاحب چيو ته آئون

لتو سمجھان تہ پنجاب جو عوام بي خبر هجي ۽ بي
 شعور آهي ها ان سمجھ آهي. جيڪڏهن بي سمجھ
 آهي، ان سمجھ آهي، بي شعور آهي تہ اهڙن حاھلن
 کي اسان تي حڪومت ڪرڻ جو ڪوبه حق ڪونهي
 جيڪي اسان جي احساسن کي نٿا سمجھي سگھن.
 تہ انهيءَ ۳۶ سالن جي تاريخي عرصي ۾ پنجاب
 جي هاري ۽ مزدور، پنجاب جو دانشور، پنجاب جو
 ماڻهو پنهنجو فرض ادا ڪرڻ ۾ گتو آهي. انهيءَ
 وچ ۾ ڪوششون ڪيائون ٿيون آهن. غفار خان پڻ
 ڪوششون ڪيون تہ گڏجون نڪتو ٺهي. سائين جي.ايم
 سيد ڪوششون ڪيون، شيخ محمد الرحمان ڪوششون
 ڪيون ۽ شيخ عبدالحميد جهڙن ماڻهن ڪوششون
 ڪيون، ڊاڪٽر خانصاحب وارا به ان ڪوشش ۾ لڳا
 رهيا. هر اهي به پنجابي مزاج کي نه بدلائي سگھيا.
 پر هاڻي مونکي خبر ناهي تہ رسول بخش پليجي وٽ
 ڪهڙي جادو جي چٽي يا علاؤالدين جو چراغ آهي
 جيڪو پنجابين کي هڪ رات ۾ تبديل ڪري ڇڏيندو
 ۽ پنجابي ڪلهه جا غدار ۽ ڪلهه جا قاتل ۽ اڄ
 مسيحا بنجي اچي اسان جي ڦٽن جي ملهه پتي ڪندا.
 جوش مليح آبادي تمام گهڻو اڳ هڪ شعر
 ۾ چيو هئائين جڏهن بي عالمي جنگ پئي هلي. ان
 وقت انگريزن چيو هو تہ اسان حضرت عيسيٰ جا

پوئلڳ آهون ۽ عيسيٰ امن جو پيغمبر هو. پر جوش
مليح آبادي هڪ شعر چيو هو الهی ۽ شعر جو ترجمو
اهو هو ته ”تون عيسيٰ جو پيروڪار، عيسيٰ جو پوئلڳ
اهو ته کوڙو ئي ڪونه ٿو لڳي ڇو ته عيسيٰ ڪڏهن
ڪنهن کي چمات ئي ڪانه هئڻي هئي. پر تنهنجي ڪاراهن
مان ته انسان جو خون بهو وهي.“ پوءِ ڦڙهن چيو
هئا تين ته توهان ڪـاـلـهـه تائين ته پڙيد ۽ شعر وارو
ڪردار پئي ادا ڪيو ۽ اڄ وري توهان حسين بنجي
آيا آهيو. پاڻ کي مظلوم ظاهر ڪـري انسانن جون
همدرديون ٿا حاصل ڪريو.

ساڳي طريقي سان پنجابي ڪلهه تائين ته اسان
جو رت پيئندا رهيا آهن. سياڻي مسٽر پايجي جو انڌا
اونڌا ويڄ ڪتاب پڙهي اچي اسان جا مسيحا بنجي ويندا.
اهڙو ته ڪو اثر اٿس پنڌرهن ويهن سالن ۾ هڪ ٻن
ضلعن کان اڳتي نه وڌي سگهيو آهي ۽ رهيل عمر ۾
تن چئن سالن ۾ هو پنجاب جي ست ڪروڙ عوام کي
تبديل ڪري ڇڏيندو ۽ اهي اچي اسان کي آزادي وٺي
ڏيندا. اهي سڀ بيڪار قسم جون ڳالههون آهن جيڪي
ماڻهو اهڙيون ڳالههون ڪن ٿا. جهڪڙهن اسان انهن
جي باري ۾ تمام گهڻو حوصلو بلند رکون تڏهن انهن
جي لاءِ اهو چئي سگهون ٿا ته اهي احمق، بيوقف جي
جنت ۾ رهن ٿا ۽ ڏينهن ڏٺي جا خواب ڏسن ٿا ۽

ڏينهن ڏٺي جا خواب جاڳندي جا خواب ڏسڻ و
 ماڻهو اهي نه پنهنجو پلو ڪري سگهندا آهن ۽
 پنهنجي قوم جون قسمتون بدلائي سگهندا آهن ۽ اه
 صرف وهمن ۽ خوابن ۾ هلي هلي آفان جي خدمت
 ۾ پنهنجون زندگيون پوريون ڪري ڇڏيندا آهن
 انهيءَ طريقي سان اسانجا دوست (ايم- آر- ڊي وار
 پنجابن جي حڪمراني ۽ پنجابن جي بالادستي ڪه
 قائم رکڻ جون ڪوششون ڪن ٿا ۽ اسين سنڌ ج
 ماڻهن کي، سنڌ جي نوجوانن کي، سنڌ جي مردن کي
 سنڌ جي عورتن کي، سنڌ جي پٽن ۽ ڏينهن کي، سنڌ جي سڀني
 ۽ مدرن ماڻهن کي، سنڌ جي ٻارڙن ۽ ٻين کي ايو
 ٿا ڪيون ته ان مسئلي تي سوچيو، سمجهو ۽ شعور
 پيدا ڪريو، ته جيڪي خوبصورت لفظن ۾ وڌن وڌ
 حوالن سان اهي جهڪي به شيون پيش ڪن ٿا، ته
 خدمت ۾ هارنهن پر اهو سورن جو سڳو آهي ۽ اه
 هار هي روپ ۾ توغن جي ڳچيءَ ۾ سورن جو سڳو
 وجهڻ جي ڪوشش ڪن ٿا، انهن کان هوشيار
 خرددار رهو.

ٻي ڳالهه اهي ئي پنجابن جا دلال، اهي ئي
 پنجابن جا چاڪر، اهي ئي پنجابن جا خدمتگار
 اهي ئي پنجابن جي دؤر حڪمراني ۾ لذت جا انبا

لٽيندڙ ماڻهءَ، سي وري سنڌ جي ماڻهن جا محبتي سنڌ جي ماڻهن جا خير خواه ٿي ظاهر ٿيا آهن. ان سلسلي ۾ ميان مسعود نوراني کي به رسالو آر ڪم ڀٽو جي ايڊيٽري وارو رسالو ملي ويو آهي، معنيٰ رائي خان ڀٽي جو پراڻو رسالو نئون نياپو ملي وڃي آهي. اهو مڙس اچي باهوڙيو سائين جي ايم سيد تي ته جي ايم سيد بھان ڏئي نواڻي وقت کي، انٽرويو ڏيئي سنڌ جي ماڻهن جي رت جي توهين ڪئي آهي، سنڌ جي ماڻهن جي ڦٽن تي لوڻ ٻرڪيو آهي. مسئلو آهي ته جي ايم سيد سنڌي ماڻهن جي ڦٽن تي لوڻ ٻرڪيو آهي ته اها خبر مسعود نوراني کي ڪهڙن پئي. مسعود نوراني ته ڪراچي ۾ رهندو آهي. نئون نياپو اتان ٿو ڪڍي، مسعود نوراني اتي پنهنجي آفيس ۾ ويٺو آهي. اوهان سنڌي ماڻهن کان پڇي ته اوهان سنڌي ماڻهن لاءِ اهو بيان ڪوئن ثابت ٿيو آهي. حقيقت ۾ انهيءَ بھان سنڌي ماڻهن جي ڦٽن تي لوڻ ٺاهي ٻرڪيو، پر اهي خود اقتدار کان محروم ٿيل هوليٽڪ سيڪريٽري شپ جي عهدي کان محروم ٿيل جي نمائندگي تي (جي ايم سيد جي بھان) پاڻي هاريو آهي. سنڌي ماڻهن جي ته جي ايم سيد رهنماڻي ڪئي آهي. ٻيو چيو اٿس ته جي ايم سيد بھان ڏيئي سنڌي عوام جي رت جي توهين ڪئي آهي. سنڌي عوام جي

رت جي توهين جي-ايم سيد ڪانه ڪئي آهي. سنڌي
 عوام جي رت جي توهين انهن ۳۷ جي آئين جي
 عاشقن ڪئي آهي. جن پهرين سنڌي ماڻهن کي رستن
 تي آندو. جن سنڌي ماڻهن کي پهرين اٿاريو ۽ ان
 کانپوءِ جڏهن سنڌي ماڻهن جو رت وهي چڪو هو،
 سنڌي عورتون بيواهه بنجي ويون، سنڌي ٻار پٽير بنجي
 ويا ۽ سنڌي ماڻهن جي سينن کي گولين ڀروڻ بنايو.
 ان وقت ۾ هو (ايم آءِ وي وارا) گوڏچوڙي ويهي رهيا ڪٿو
 چوڙي ويهي رهيا ۽ سنڌي ماڻهن کي اڀلون ڪرڻ لڳا
 ته هاڻي ماڻ ڪريو، هاڻي خاموش ٿيو، هاڻي امن قائم ڪريو.
 معنيٰ ته سنڌي ماڻهن جي قتل ٿيڻ کان اڳ ۾ ته هنن
 سنڌي ماڻهن کي اها اڀل ڪانه ڪئي ته توهان امن
 قائم ڪريو پر جڏهن سنڌي ماڻهو قتل ٿيا، هنن جو
 رت وهو ۽ انهيءَ رت جي عيوض سنڌي ماڻهن کي
 ڪابه شيءِ ڪونه ملي ۽ هو (ايم آءِ وي وارا) حاڪمن
 سان ٺاهه ڪري آمريڪي سامراج جي اشاري تي اڀلون
 ڪرڻ لڳا ته سنڌي ماڻهو هاڻي امن قائم ڪريو، هاڻي
 اليڪشن جي لاءِ ماحول سازگار پيدا ڪريو معنيٰ ته
 هاڻي آمريڪي سرڪار چيو آهي ته هاڻي وڌيڪ طاقت
 جو استعمال نه ڪريو.

حقيقت ۾ جن ماڻهن سنڌي ماڻهن جو رت
 وهائي امن جون اڀلون ڪيون. جي-ايم سيد هڪڙي

انهن لاء سنڌي ماڻهن کي، جيتوڻيڪ چيو ته
 ايم آر ڊي جي تحريڪ غلط، جي- ايم سيد چوي ٿو
 ۽ ۳۰ جو آئين غلط، جي- ايم سيد چوي ته پاڪستان
 بچايو تحريڪ غلط، پر جي- ايم سيد ڪڏهن به
 بي بي سي تي، يا آل انڊيا ريڊيو تي، يا ڪنهن اخبار
 کي اهو انٽرويو ڏيئي، ان جي ذريعي اها اپيل ڪانه
 ڪئي ته توهان سنڌي ماڻهو ماڻ ڪري ويهي رهو،
 يا سنڌي ماڻهو امن ڪريو، يا سنڌي ماڻهو توهان
 حق ڇڏي ويهي رهو. پر جي- ايم سيد چيو ته توهان
 جدوجهد جاري رکو، ان جو رخ تبديل ڪريو، وڙهو
 پر رخ تبديل ڪريو، سنڌي ماڻهن جي رت کي سائين
 جي- ايم سيد نئون موڙ ڏيڻ ٿي چاهيو. ان ۾ توهان
 گل ڳولڻ پيدا ڪرڻ ٿي چاهيا، ان ۾ نئين خوشيو
 ٿي پيا ڪرڻ چاهي ته اهو رت آزاديءَ لاءِ وهڪرو
 جاري رکي ۽ سنڌي ماڻهن جي رت جي توهين انهن
 ماڻهن کي آس. پنجاب جي دٻن قاتل فوجين جي
 ٻوٽن تان سنڌي ماڻهن جو معصوم ۽ مقدس رت اڃا
 سڪو ٿي ڪونه هو ته ايم آر ڊي جا ليڊر اهي ۳۰
 جي آئين جا ڪوڙا عاشق هڪدم اعلان ڪري ويهي
 رهيا ته سنڌي ماڻهو اسن قسائم ڪريو، اليڪشن لاءِ
 ساحول سازگار ڪريو ته جيئن هاڻي ميجر ظهير جي
 بجاءِ چوڌري چراغ الدين اچي ۽ اسين ان جي سلاسي

لاء تيار آهون ۽ اهي سياڻي انهن جي سلامتي لاء
تيار ٿي ويندا.

ان وقت ۾ سنڌي ماڻهن کي جي-ايم سيد جي
پيان جي روشني ۾ ڀڄڻ گهرجي ته اسانجي رت جي
توهين توهان ڪٿي آه يا جي-ايم سيد؟ اڄ انهن
قائمن سان توهان هٿ ملايو ويٺا آهيو يا نه؟ اهي
سنڌي ماڻهو جي قتل ٿيا، جن جي گهرن ۾ روج ۽
راڙا هئا، انهن کي ڇا وٺي ڏنو آهي ايم آر ڊي
ليڊرن؟ جيڪي ان منگلن جي جهروڪن مان ماڻهن
کي ديدار ٿا ڪرڻ ۽ جيڪي اڄ منگلن جي نظربندي
مان نڪري پنهنجن بنگلن جي ڪچن ۾ اچي سٽ آهن
۽ ٻين جو سير سڀو ٿا ڪن پيا، روڊن ۽ رستن تي
ڪارون هلائڻ پيا. مونکي ٻڌايو ته انهن پنهل خان
چانڊيي جي گهوٽ جي شهيدن لاء ڇا ڏنو آهي. انهن
لاکات جي برباد ٿيل گهرن ۽ بيواهن عورتن جي
سينن ۾ ڪهڙي آزادي ۽ ڪهڙي سماج جو سينڌور
وڌو آهي. جيڪي اڄ نڪري آيا آهن، توهين ته انهن
ڪٿي آهي جن سنڌي ماڻهن کي اڀاريو، اٿاريو، قتل
جا قبيلو وٺي آيا، پنهنجا هاري ۽ ناري وٺي آيا،
پنهنجن دوستن ۽ اڃا پڻ سا ماڻهو وٺي آيا، انهن کي
اڇيلون ڪيون ۽ جڏهن سنڌي ماڻهن جا آبداء رستن
تي قرآن پڙهندي انهن جا آبداء ۽ اوج غريبن فوجي

ٻوڏن ۾ وڇڙيون پيون هيون انهن سان الجهيون ٻيون
 هيون، ان وقت ۾ هو ساٿ ڪري ويهي رهيا ۽
 تحرڪ بند ڪرڻ جو اعلان ڪيائون. حقيقت ۾
 سنڌي ماڻهن جي رت جي توهين ۽ بيعزتي انهن ماڻهن
 ڪمي آهي. سنڌي ماڻهن جي سينن ۽ زخمن تي هنن
 اهڙي قسم جو لوڻ ٻرڪيو آهي جيڪو سنڌي ماڻهو
 انهن جي ڪريمان ۾ هٿ وڃي سگهي مهندان تي،
 رستن تي جتي هنن (سنڌين) جي پيارڻ جو رت وهيو
 آهي انهيءَ جاءِ تي انهن ۽ انهن جي آقاڻن جو رت
 نه وهندو تهستانون انهن ماڻهن جا ڦٽ چئي نه
 سگهندا ۽ سنڌي ماڻهن جي رت جي بيعزتي جو بدلو
 تهستانون ئي نه سگهندو. ان ڪري مسعود نوراني ۽
 ان جي پيارن ٻندن کي اهو سوچڻ گهرجي ته اسين
 (نوراڻ وارا) شيشن جي گهرن ۾ ويهي ٻين تي پٿر
 ٿا اڇلايون ۽ ايئن ٿا سمجهون ته ماڻهو بيوف آهن،
 ماڻهو اسانکي، اسانجي ڏيڳين کي ڪونه ٿا سمجهن.
 اسان سنڌ ۾ هلون ٿا ٻيا سنڌ ۾ گهمون ٿا
 پيا ڪٿي به جنهن به ماڻهو ۾ شعور آهي اهو ان
 طريقن سان ڪونه ٿو سوچي، جهڙي طريقي سان سابق
 پوليتيڪل (سياسي) سيڪريٽري سوچي ٿو. سنڌ جي
 سابق وزير اعليٰ جو پوليتيڪل (سياسي) سيڪريٽري
 سوچي ٿو. هن کي اهو آسرو هو ته اسان کي ڪجهه
 ملندو پر اهو ملي نه سگهيو ان ڪري اسانجي پيا آهن

۽ ڏوهه ٿيو سڄو جي-ايم سيد جو ته اسان کي وزارت وٺڻ هڪونہ ڏنائون.

ان سوال جي سڄي سلسلي جي آخر ۾ آئون سنڌ جي ماڻهن کان اهو پڇڻ چاهيان ٿو ۽ هنن جي مرضي-ي تي فيصلو ڇڏڻ ٿو چاهيان ته هنن ايم آر ڊي جي ذريعي سنڌي ماڻهن کي روڊن ۽ رستن تي آندو ۽ قتل ڪرايو ۽ ايم آر ڊي سڄي آمريڪا جي اشاري تي اڻي هڻي ۽ سنڌ به آمريڪا جي اشاري تي ئي ۽ آمريڪا سامراج سڄي دنيا ۾ اڄ سامراج جي واحد علامت آهي. جنهن تي سموري دنيا جو آزادي پسند، سامراج دشمن ۽ ترقي پسند ماڻهو نعت ڪري ٿو ۽ ان کان نفرت ٿو ڪري ۽ هاڻي جڏهن سنڌي ماڻهن کي آمريڪا جي جهولي ۾ اڇلائينداسين، آمريڪا جي ڇوڻ تي اڻاوينداسين ان وقت ۾ اسان ائين محسوس ڪريون، ائين سمجهون ته ان وقت اهو ٿيندو ته اسان سنڌي قوم کي سموري دنيا جي سامراج دشمن، ترقي پسند، محب وطن ماڻهن کان ڪٽي ڇڏيو، ڌار ڪري صرف آمريڪا جي جهولي ۾ اڇلائي ڇڏيو، معنيٰ ۾ ڇڏڻ وارو عمل انهن جي ڇاڙتن ڪيو، جن سنڌي قوم کي آمريڪا جي جهولي ۾ اڇلائڻ جي ڪوشش ڪئي.

اسان (جيئي سنڌ وارن) نه آمريڪا سامراج ۽ ان جي پلونگڙي پنجاب کان سنڌي ماڻهن کي ڌار

ڪرڻ ۽ حموري دنيا جي سامراج دشمن، ترقي پسند
۽ مظلوم ماڻهن سان ملائڻ ٿا چاهين ۽ انهن حرن
همدرديون حاصل ڪرڻ ٿي چاهيون ۽ اهي همدرديون
حاصل ڪرڻ لاءِ جدوجهد ٿا ڪريون.

ان صورت ۾ هڻي سنڌ جو ماڻهو پاڻ فيصلو
ڪري ته سنڌي قوم کي اڪيلو مارائڻ وارا آهن-
اهم آر ڊي وارا ۽ ان جا دلال آهن يا اسان؟

پاڪستان ۽ دنيا ڪيئن ڪٽي واري قسم جا
نورا هڻن ٿا، اهي برساتن ۾ لڪندڙ، برساتن ۾ غرقو
چيائيندڙ يا نوان ٺهڻ، ڪٽي يا مڪنهن قسم جون
چوڙيون ورهائيندڙ اهي حقيقت ۾ هن ويهن صدي
۾ سنڌي قوم کي آزادي پسند، حرمت پسند قومن
کان ڪٽي آمريڪا جي جهوليءَ ۾ اچائي اهي آل
پاڪستاني سنڌي قوم کي مارائڻ چاهيون ٿا، اڪيلو
ڪري مارائڻ چاهين ٿا.

آمريڪا جي هنج ۾ جيڪو ڪريو اهو سوويت
يونين جي همدردين کان محروم ٿيو، آمريڪا جي هنج
۾ جيڪو ڪريو سو ستر ڪروڙ ڀارتي عوام جي همدردين
کان محروم ٿيو، آمريڪا جي هنج ۾ جيڪو ڪريو،
سو ويهه صدي جي عوام جي همدردين کان محروم ٿيو،
آمريڪا جي هنج ۾ جيڪو ڪريو سو بنگلاديش جي
عوام جي همدردين کان محروم ٿيو، آئون بنگلاديش

۽ ٽوهم ٿيو سڄو جي-ايم سيد جو ته اسان کي وزارت
وٺڻ ڪونه ڏنائون.

ان سوال جي سڄي سلسلي جي آخر ۾ آئون
سنڌ جي ماڻهن کان اهو پڇڻ چاهيان ٿو ۽ هنن جي
مرضيه تي فيصلو ڇڏڻ ٿو چاهيان ته هنن
ايم آر ڊي جي ذريعي سنڌي ماڻهن کي روڊن
۽ رستن تي آندو ۽ قتل ڪرايو ۽ ايم آر ڊي سڄي
آمريڪا جي اشاري تي اٿي هئي ۽ سنڌ به آمريڪا
جي اشاري تي ۽ آمريڪا سامراج سڄي دنيا ۾ اڄ
سامراج جي واحد علامت آهي. جنهن تي سموري دنيا
جو آزادي پسند، سامراج دشمن ۽ ترقي پسند ماڻهو
لعنت ڪري ٿو ۽ ان کان نفرت ٿو ڪري ۽ هاڻي
جڏهن سنڌي ماڻهن کي آمريڪا جي جهولي ۾
اڇلائينداسين، آمريڪا جي ڇوڻ تي اٿاوينداسين ان
وقت ۾ اسان ائين محسوس ڪريون، ائين سمجهون
ته ان وقت اهو ٿهندو ته اسان سنڌي قوم کي سموري
دنيا جي سامراج دشمن، ترقي پسند، محب وطن ماڻهن
کان ڪٽي ڇڏيو، ڌار ڪري صرف آمريڪا جي
جهولي ۾ اڇلائي ڇڏيو، معنيٰ ۾ ڪٽڻ وارو عمل انهن
جي ڇاڙتن ڪيو، جن سنڌي قوم کي آمريڪا جي
جهولي ۾ اڇلائڻ جي ڪوشش ڪئي.
اسان (جيئي سنڌ وارن) ته آمريڪا سامراج ۽
ان جي پلونگڙي پنجاب کي سنڌي ماڻهن کي ڌار

جي حڪومت ڦٽو پيو چوان بنگلاديش جي عوام جي
 همدردين کان محروم ٿيو. آمريڪا جي هنج ۾ جهڪو
 ڪريو سو ايران جي عوام جي همدردين کان محروم
 ٿيو. آمريڪا جي هنج ۾ جهڪو ڪريو سو شام جي
 عوام جي همدردين کان محروم ٿيو. آمريڪا جي هنج
 ۾ جهڪو ڪريو سو افغانستان جي عوام جي همدردين
 کان محروم ٿيو. آمريڪا جي هنج ۾ جهڪو ڪريو
 سو ڪيوبا جي عوام جي همدردين کان محروم ٿيو.
 آمريڪا جي هنج ۾ جهڪو ڪريو سو لبيا جي عوام
 جي همدردين کان محروم ٿيو. آمريڪا جي هنج ۾
 جهڪو ڪريو سو رومانيا، بلغاريه، يوگو سلاويه، چيڪو
 سلاويه جي عوام جي همدردين کان محروم ٿيو. معنيٰ
 آمريڪا جي هنج ۾ ڪيرائي سموري دنيا جي آزادي
 پسند، سامراج دشمن ماڻهن کان سنڌي ماڻهن کي
 ڪٽين هي (هي ايم آر ڊي وارا) ٿا نه ڪي اسين.
 ان ڪري هي (ايم آر ڊي وارا) سنڌي ماڻهن کي
 اڪهو ڪري مارجائڻ وارا آهن.

ختم

پڙهندڙ نسل . پ ن

The Reading Generation

1960 جي ڏهاڪي ۾ عبدالله حسين ”اُداس نسلين“ نالي ڪتاب لکيو. 70 واري ڏهاڪي ۾ وري ماڻِڪَ ”لڙهندڙ نسل“ نالي ڪتاب لکي پنهنجي دورَ جي عڪاسي ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي. امداد حُسينيءَ وري 70 واري ڏهاڪي ۾ ئي لکيو: انڌي ماءُ جڻيندي آهي اونڌا سونڌا ٻارَ ايندڙ نسل سَمورو هوندو گونگا ٻوڙا ٻارَ

هر دور جي نوجوانن کي اُداس، لڙهندڙ، ڪڙهندڙ، ڪڙهندڙ، پرنڌڙ، چُرندڙ، ڪِرندڙ، اوسيئڙو ڪَندڙ، پاڙي، ڪاڻو، ڀاڄوڪڙ، ڪاوڙيل ۽ وڙهندڙ نسلن سان منسوب ڪري سَگهجي ٿو، پر اسان انهن سڀني وچان ”پڙهندڙ“ نسل جا ڳولائو آهيون. ڪتابن کي ڪاڳر تان ڪڍي ڪمپيوٽر جي دنيا ۾ آڻڻ، ٻين لفظن ۾ برقي ڪتاب يعني e-books ٺاهي ورهائڻ جي وسيلي پڙهندڙ نسل کي وَڌڻ، ويجهڻ ۽ هِڪَ ٻئي کي ڳولي سَهڪاري تحريڪ جي رستي تي آڻڻَ جي آسَ رکون ٿا.

پڙهندڙ نسل . پ ن The Reading Generation

پڙهندڙ نسل (پڻ) ڪا به تنظيم ناهي. اُن جو ڪو به صدر، عهديدار يا پايو وجهندڙ نه آهي. جيڪڏهن ڪو به شخص اهڙي دعويٰ ڪري ٿو ته پڪ ڄاڻو ته اهو ڪوڙو آهي. نه ئي وري پڻ جي نالي ڪي پئسا گڏ ڪيا ويندا. جيڪڏهن ڪو اهڙي ڪوشش ڪري ٿو ته پڪ ڄاڻو ته اهو به ڪوڙو آهي.

جهڙيءَ طرح وڻن جا پڻ ساوا، ڳاڙها، نيرا، پيلا يا ناسي هوندا آهن اهڙيءَ طرح پڙهندڙ نسل وارا پڻ به مختلف آهن ۽ هوندا. اهي ساڳئي ئي وقت اداس ۽ پڙهندڙ، ٻرندڙ ۽ پڙهندڙ، سُست ۽ پڙهندڙ يا وڙهندڙ ۽ پڙهندڙ به ٿي سگهن ٿا. ٻين لفظن ۾ پڻ ڪا خصوصي ۽ تالي لڳل Exclusive Club نه آهي.

ڪوشش اها هوندي ته پڻ جا سڀ ڪم ڪار سهڪاري ۽ رضاڪار بنيادن تي ٿين، پر ممڪن آهي ته ڪي ڪم اجرتي بنيادن تي به ٿين. اهڙي حالت ۾ پڻ پاڻ هڪٻئي جي مدد ڪرڻ جي اصول هيٺ ڏي وٺ ڪندا ۽ غير تجارتي non-commercial رهندا. پڻن پاران ڪتابن کي ڊجيٽائيز digitize ڪرڻ جي عمل مان ڪو به مالي فائدو يا نفعو حاصل ڪرڻ جي ڪوشش نه ڪئي ويندي.

ڪتابن کي ڊجيٽائيز ڪرڻ کان پوءِ اهم مرحلو ورهائڻ distribution جو ٿيندو. اهو ڪم ڪرڻ وارن مان جيڪڏهن ڪو پيسا ڪمائي سگهي ٿو ته ڀلي ڪمائي، رڳو پڻن سان اُن جو ڪو به لاڳاپو نه هوندو.

پڙهندڙ نسل . پڻ The Reading Generation

پَننَ کي کليل اکرن ۾ صلاح ڏجي ٿي ته هو وس پٽاندڙ وڌ
 کان وڌ ڪتاب خريد ڪري ڪتابن جي ليکڪن، ڇپائيندڙن ۽
 ڇاپيندڙن کي همٿائن. پر ساڳئي وقت علم حاصل ڪرڻ ۽ ڄاڻ
 کي ڦهلائڻ جي ڪوشش دوران ڪنهن به رڪاوٽ کي نه مڃن.
 شيخ اياز علم، ڄاڻ، سمجھ ۽ ڏاهپ کي گيت، بيت، سٺ،
 پُڪار سان تشبيهه ڏيندي انهن سڀني کي بمن، گولين ۽ بارود
 جي مد مقابل بيهاريو آهي. اياز چوي ٿو ته:
 گيت به ڄڻ گوريلا آهن، جي ويريءَ تي وار ڪرڻ ٿا.

... ..

جئن جئن ڄاڙ وڌي ٿي جڳ ۾، هو ٻوليءَ جي آڙ ڇڻن ٿا؛
 ريتيءَ تي راتاها ڪن ٿا، موتي منجهه پهڙ ڇڻن ٿا؛

... ..

ڪالهه هيا جي **سُرخ گلن** جيئن، اڄڪلهه **نيلا پيلا** آهن؛
 گيت به ڄڻ گوريلا آهن.....

... ..

هي بيت اٿي، هي بم- گولو،

جيڪي به ڪٽين، جيڪي به ڪٽين!

مون لاءِ ٻنهي ۾ فرق نه آ، هي بيت به بم جو ساٿي آ،

جنهن رڻ ۾ رات ڪيا راڙا، تنهن هڏ ۽ چم جو ساٿي آ -

ان حساب سان اڻڄاڻائي کي پاڻ تي اهو سوچي مڙهڻ ته
 ”هاڻي ويڙهه ۽ عمل جو دور آهي، اُن ڪري پڙهڻ تي وقت نه
 وڃايو“ نادانيءَ جي نشاني آهي.

پڙهندڙ نسل . پ ن The Reading Generation

پَنَ جو پڙهڻ عام ڪتابي ڪيڙن وانگر رڳو نصابي ڪتابن تائين محدود نه هوندو. رڳو نصابي ڪتابن ۾ پاڻ کي قيد ڪري ڇڏڻ سان سماج ۽ سماجي حالتن تان نظر ڪڍي ويندي ۽ نتيجي طور سماجي ۽ حڪومتي پاليسيون policies اڻڄاڻن ۽ نادانن جي هٿن ۾ رهنديون. پَنَ نصابي ڪتابن سان گڏوگڏ ادبي، تاريخي، سياسي، سماجي، اقتصادي، سائنسي ۽ ٻين ڪتابن کي پڙهي سماجي حالتن کي بهتر بنائڻ جي ڪوشش ڪندا.

پڙهندڙ نسل جا پَنَ سڀني کي چو، چالاءِ ۽ ڪينئن جهڙن سوالن کي هر بيان تي لاڳو ڪرڻ جي ڪوٺ ڏين ٿا ۽ انهن تي ويچار ڪرڻ سان گڏ جواب ڳولڻ کي نه رڳو پنهنجو حق، پر فرض ۽ اٽل گهرج unavoidable necessity سمجهندي ڪتابن کي پاڻ پڙهڻ ۽ وڌ کان وڌ ماڻهن تائين پهچائڻ جي ڪوشش جديد ترين طريقن وسيلي ڪرڻ جو ويچار رکن ٿا.

توهان به پڙهڻ، پڙهائڻ ۽ ڦهلائڻ جي ان سهڪاري تحريڪ ۾ شامل ٿي سگهو ٿا، بس پنهنجي اوسي پاسي ۾ ڏسو، هر قسم جا ڳاڙها توڙي نيرا، ساوا توڙي پيلا پن ضرور نظر اچي ويندا.

وڻ وڻ کي مون پاڪي پائي چيو ته ”منهنجا پاءُ
پهتو منهنجي من ۾ تنهنجي پَنَ پَنَ جو پڙلاءُ.“
- اياز (ڪلهي پاتم ڪينرو)

پڙهندڙ نسل . پَنَ The Reading Generation